

Evangelí segons JOAN

1:1 En el principi era el Verb, i el Verb era amb Déu, i el Verb era Déu. **2** Ell era en el principi amb Déu. **3** Per ell foren fetes totes les coses, i sense ell res no fou fet del que ha estat fet. **4** En ell era la vida, i la vida era la llum dels homes. **5** I la llum resplendeix en la tenebra, i la tenebra no la comprengué. **6** Hi hagué un home enviat de Déu, anomenat Joan. **7** Aquest vingué com a testimoni, a donar testimoni de la llum, a fi que tots creguessin per mitjà d'ell. **8** No era ell la llum, sinó que havia de donar testimoni de la llum. **9** La llum veritable era la que illumina tot home que ve al món. **10** Era al món, i el món fou fet per ell, i el món no el conegué. **11** A allò seu vingué, i els seus no el reberen. **12** Però a tots els qui el reberen, els donà potestat d'esdevenir fills de Déu, als qui creuen en el seu nom: **13** els quals no han estat engendrats de la sang, ni de la voluntat de la carn, ni de la voluntat de l'home, sinó de Déu. **14** I el Verb esdevingué carn, i habità entre nosaltres, i vam contemplar la seva glòria, glòria com de l'Unigènit del Pare, ple de gràcia i de veritat. **15** Joan dóna testimoni d'ell, i proclamà dient: Aquest és de qui vaig dir: El qui ve darrera meu ha passat davant meu, perquè era primer que jo. **16** I de la plenitud d'ell tots nosaltres en rebérem, i gràcia rera gràcia. **17** Perquè la llei va ser donada per mitjà de Moisès; la gràcia i la veritat fou per Jesu-Crist. **18** Déu ningú no l'ha vist mai: el Fill unigènit, que és al si del Pare, ell l'ha fet conèixer. **19** I aquest és el testimoni de Joan, quan els jueus enviaren de Jerusalem sacerdots i levites perquè li preguntessin: Tu, qui ets? **20** I ell afirmà, i no negà, i afirmà: No sóc jo el Crist. **21** I li preguntaren: Doncs, què? Ets Elies, tu? I diu: No ho sóc. Ets tu el profeta? I respongué: No. **22** Llavors li digueren: Qui ets? A fi que puguem donar una resposta als qui ens han enviat. Què dius de tu mateix? **23** Digué: Jo sóc la veu d'un que crida en el desert: Drechs el camí del Senyor, com digué el profeta Isaïes. **24** I els qui havien estat enviats eren dels fariseus. **25** I li preguntaren i li digueren: Per què bateges doncs, si tu no ets el Crist, ni Elies, ni el Profeta? **26** Joan els respongué dient: Jo batejo en aigua, però enmig de vosaltres n'hi ha un a

qui vosaltres no coneixeu. **27** Ell és el qui ve darrera meu, que ha passat davant meu, de qui jo no sóc digne de deslligar-li la corretja de la sandàlia. **28** Aquestes coses van succeir a Betàbara, a l'altra banda del Jordà, on Joan batejava. **29** L'endemà Joan veié Jesús que venia a ell, i diu: Heus aquí l'Anyell de Déu, el qui treu el pecat del món! **30** Aquest és de qui vaig dir: Darrera meu ve un home que ha passat davant meu, perquè era primer que jo. **31** I jo no el coneixia, però a fi que ell sigui manifestat a Israel, per això jo he vingut batejant amb aigua. **32** I Joan donà testimoni, dient: He vist l'Esperit baixant del cel com un colom, i es va quedar damunt d'ell. **33** I jo no el coneixia, però el qui m'envià a batejar en aigua, ell em va dir: Aquell sobre qui vegis baixar l'Esperit i quedar-se damunt d'ell, aquest és el qui bateja amb l'Esperit Sant. **34** I jo ho he vist, i he donat testimoni que aquest és el Fill de Déu. **35** L'endemà Joan era allà una altra vegada, i dos dels seus deixebles. **36** I fixant-se en Jesús mentre passava, diu: Heus aquí l'Anyell de Déu! **37** I els dos deixebles el van sentir parlar, i van seguir Jesús. **38** Jesús es va girar i, mirant els qui el seguien, els diu: Què cerqueu? I ells li digueren: Rabbí -que traduït significa Mestre-, on vius? **39** Els diu: Veniu i ho veureu. Hi anaren i van veure on vivia, i es van quedar amb ell aquell dia. Era cap a l'hora desena. **40** Andreu, el germà de Simó Pere, era un dels dos que havien escoltat Joan, i l'havien seguit. **41** Aquest trobà primer el seu germà Simó, i li diu: Hem trobat el Messies, que traduït és: el Crist. **42** I el va portar a Jesús. Jesús el mirà i digué: Tu ets Simó fill de Jonàs, tu seràs anomenat Quefes, que es tradueix: Pere. **43** L'endemà Jesús volgué sortir cap a Galilea, i trobà Felip i li diu: Segueix-me. **44** Felip era de Betsaida, de la ciutat d'Andreu i de Pere. **45** Felip troba Natanael i li diu: Hem trobat aquell de qui va escriure Moisès en la Llei, i també els Profetes, Jesús de Natzaret, el fill de Josep. **46** Natanael li digué: De Natzaret pot sortir res de bo? Felip li diu: Vine i ho veuràs. **47** Jesús veié Natanael que venia cap a ell, i diu d'ell: Heus aquí un veritable Israelita en qui no hi ha engany. **48** Natanael li diu: D'on em coneixes? Jesús respongué i li digué: Abans que Felip et cridés, quan eres sota la figuera, t'he vist. **49** Natanael respongué i

li diu: Rabbí, tu ets el Fill de Déu, tu ets el Rei d'Israel! **50** Jesús respongué i li digué: Perquè t'he dit que t'he vist sota la figuera, creus? Coses més grans que aquestes veuràs. **51** I li diu: En veritat, en veritat us dic, des d'ara veureu obert el cel, i els àngels de Déu pujant i baixant sobre el Fill de l'home.

2:1 I al tercer dia hi hagué una boda a Canà de Galilea, i hi era la mare de Jesús. **2** També hi fou convidat Jesús i els seus deixebles, a la boda. **3** I en faltar vi, la mare de Jesús li diu: No tenen vi. **4** Jesús li diu: Dona, què hi ha entre jo i tu? Encara no és arribada la meva hora. **5** La seva mare diu als servidors: Tot allò que ell us digui, feu-ho. **6** I allà hi havia sis gerres de pedra, disposades per a la purificació dels jueus, de dues o tres mesures cada una. **7** Jesús els diu: Ompliu d'aigua aquestes gerres. I les van omplir fins dalt. **8** I els diu: Ara traieu-ne i porteu-ne al cap de servei. I li'n portaren. **9** I quan el cap de servei hagué tastat l'aigua tornada en vi, que no sabia d'on era -però els servidors que havien tret l'aigua ho sabien-, el cap de servei cridà el nuvi, **10** i li diu: Tothom posa primer el vi bo, i quan han begut força, llavors el més ordinari, però tu has guardat el vi bo fins ara. **11** Jesús va fer aquest inici dels senyals a Canà de Galilea, i manifestà la seva glòria, i els seus deixebles van creure en ell. **12** Després d'això baixà a Cafarnaüm, ell i la seva mare i els seus germans i els seus deixebles, i s'hi quedaren no gaires dies. **13** I era a prop la Pasqua dels jueus, i Jesús va pujar a Jerusalem. **14** I trobà en el temple els qui venien bous i ovelles i coloms, i els canvistes asseguts. **15** I va fer un assot de cordes i els expulsà tots del temple, les ovelles i els bous també. I escampà les monedes dels canvistes i capgirà les taules. **16** I digué als qui venien els coloms: Traieu això d'aquí. No feu de la casa del meu Pare una casa de mercat. **17** I els seus deixebles recordaren que està escrit: El zel de la teva casa em devorà. **18** Llavors respongueren els jueus i li digueren: Quin senyal ens mostres, ja que fas això? **19** Jesús va respondre i els digué: Desfeu aquest santuari, i en tres dies l'aixecaré. **20** Llavors digueren els jueus: Durant quaranta-sis anys va ser edificat aquest santuari, i tu l'aixecaràs en tres dies? **21** Però ell parlava del santuari del seu cos. **22**

Quan doncs hagué ressuscitat d'entre els morts, els seus deixebles recordaren que els havia dit això, i van creure l'Escriptura i la paraula que Jesús havia dit. **23** I mentre era a Jerusalem per la Pasqua, durant la festa, molts, en veure els senyals que feia, van creure en el seu nom. **24** Però Jesús mateix no es fiava d'ells, perquè ell els coneixia tots. **25** I no tenia necessitat que ningú li donés testimoni concernent l'home, perquè ell sabia el que hi ha dins l'home.

3:1 I hi havia un home dels fariseus anomenat Nicodem, un dirigent dels jueus. **2** Aquest vingué a Jesús de nit, i li digué: Rabbí, sabem que de Déu has vingut com a mestre, perquè ningú no pot fer aquests senyals que tu fas, si Déu no és amb ell. **3** Jesús respongué i li digué: En veritat, en veritat et dic que si un no neix de nou, no pot veure el regne de Déu. **4** Nicodem li diu: Com pot un home néixer quan és vell? ¿Pot potser entrar per segona vegada en el ventre de la seva mare i néixer? **5** Jesús respongué: En veritat, en veritat et dic, si un no neix de l'aigua i de l'Esperit, no pot entrar en el regne de Déu. **6** Allò que ha nascut de la carn és carn, i allò que ha nascut de l'Esperit és esperit. **7** No t'estranyis que t'hagi dit: Us cal néixer de nou. **8** El vent bufa on vol i en sents la remor, però no saps d'on ve ni a on va. Així és tot aquell que ha nascut de l'Esperit. **9** Nicodem respongué i li digué: Com es pot fer això? **10** Jesús respongué i li digué: Tu ets el mestre d'Israel, i no saps això? **11** En veritat, en veritat et dic que parlem allò que sabem, i donem testimoni d'allò que hem vist; i no rebeu el nostre testimoni. **12** Si us he dit les coses de la terra i no creieu, icom creureu si us diguéis les del cel? **13** I ningú no ha pujat al cel, sinó el que baixà del cel, el Fill de l'home, que és en el cel. **14** I així com Moisès va alçar la serp en el desert, així cal que sigui alçat el Fill de l'home: **15** a fi que tot el qui creu en ell no es perdi, sinó que tingui vida eterna. **16** Perquè Déu va estimar tant el món, que va donar el seu Fill Unigènit a fi que tot el qui creu en ell no es perdi, sinó que tingui vida eterna. **17** Perquè Déu no va enviar el seu Fill al món per condemnar el món, sinó a fi que el món sigui salvat per mitjà d'ell. **18** El qui creu en ell no és condemnat, però el qui no hi creu, ja ha estat condemnat, perquè no

ha cregut en el nom de l'Únic-nat Fill de Déu. **19** I aquesta és la condemnaió, que la llum va venir al món, i els homes es van estimar més la tenebra que la llum, perquè les seves obres eren dolentes. **20** Perquè tot aquell que practica el mal odia la llum, i no ve a la llum per tal que no siguin reprovades les seves obres. **21** Però qui fa la veritat ve a la llum, perquè es manifesti que les seves obres són fetes en Déu. **22** Després d'aquestes coses, Jesús vingué amb els seus deixebles a la terra de Judea, i allà s'estava amb ells, i batejava. **23** I Joan també batejava a Enon prop de Salim, perquè allà hi havia molta aigua; i venien i eren batejats. **24** Perquè Joan encara no havia estat ficat a la presó. **25** Llavors hi hagué una discussió dels deixebles de Joan amb els jueus concernent la purificació. **26** I anaren a Joan i li digueren: Rabbí, el qui era amb tu a l'altra banda del Jordà, de qui tu vas donar testimoni, heus aquí que bateja i tots van a ell. **27** Joan respongué i digué: Un home no pot rebre res, si no li ha estat donat del cel. **28** Vosaltres mateixos em sou testimonis que vaig dir: No sóc jo el Crist, sinó que sóc enviat davant d'ell. **29** Qui té la núvia és el nuvi, però l'amic del nuvi, que és allà i l'escolta, s'omple de goig en sentir la veu del nuvi. Per tant, aquest goig meu és complet, **30** Cal que ell creixi i que jo minvi. **31** El qui ve de dalt és per damunt de tots. El qui és de la terra, de la terra és i de la terra parla. El qui ve del cel és per damunt de tots. **32** Ell dóna testimoni d'allò que ha vist i ha escoltat, i ningú no rep el seu testimoni. **33** El qui ha rebut el seu testimoni ha certificat que Déu és veraç. **34** Perquè el qui Déu ha enviat parla les paraules de Déu, perquè Déu no dóna l'Esperit per mesura. **35** El Pare estima el Fill, i li ha donat totes les coses en la seva mà. **36** El qui creu en el Fill té vida eterna, però el qui desobeeix el Fill no veurà la vida, sinó que la ira de Déu queda damunt d'ell.

4:1 Llavors, quan el Senyor va saber que els fariseus havien sentit: Jesús fa i bateja més deixebles que Joan **2** -encara que Jesús mateix no batejava, sinó els seus deixebles-, **3** deixà Judea i se'n tornà a Galilea. **4** I havia de passar per Samaria. **5** Arribà doncs a una ciutat de Samaria anomenada Sicar, prop del camp que Jacob havia donat al seu fill Josep. **6** Allà hi

havia el pou de Jacob. Jesús, fatigat de la caminada, es va asseure així vora el pou. Era vers l'hora sisena. **7** Va venir una dona de Samaria a pouar aigua. Jesús li diu: Dóna'm de beure. **8** Ja que els seus deixebles se n'havien anat a la ciutat a comprar menjar. **9** Llavors la dona samaritana li diu: ¿Com és que tu, que ets jueu, em demanes de beure a mi, que sóc una dona samaritana? -Perquè els jueus no es tracten amb els samaritans-. **10** Jesús respongué i li digué: Si coneguessis el do de Déu, i qui és el qui et diu: Dóna'm de beure, tu li n'hauries demanat, i ell t'hauria donat aigua viva. **11** La dona li diu: Senyor, no tens poal i el pou és profund. ¿D'on tens aquesta aigua viva? **12** ¿Ets tu més gran que el nostre pare Jacob que ens va donar aquest pou, i en va beure ell i els seus fills i els seus ramats? **13** Jesús respongué i li digué: Tot el qui beu aigua d'aquesta, tomarà a tenir set. **14** Però el qui begui de l'aigua que li donaré, mai més no tindrà set, sinó que l'aigua que li donaré serà dins d'ell una font d'aigua que brolla per a vida eterna. **15** La dona li diu: Senyor, dóna'm aquesta aigua, perquè no tingui set i no hagi de venir fins aquí a pouar. **16** Jesús li diu: Vés, crida el teu marit, i torna. **17** La dona respongué i digué: No tinc marit. Jesús li diu: Ho has dit bé: No tinc marit. **18** Perquè has tingut cinc marits, i el que ara tens no és el teu marit. En això has dit veritat. **19** La dona li diu: Senyor, veig que tu ets profeta. **20** Els nostres pares van adorar en aquesta muntanya, i vosaltres dieu que és a Jerusalem el lloc on cal adorar. **21** Jesús li diu: Creu-me, dona, que ve l'hora quan ni en aquesta muntanya ni a Jerusalem adorareu el Pare. **22** Vosaltres adoreu allò que no coneixeu, nosaltres adorem allò que coneixem, perquè la salvació ve dels jueus. **23** Però ve l'hora, i és ara, quan els veritables adoradors adoraran el Pare en esperit i en veritat, perquè també el Pare cerca adoradors d'aquesta mena. **24** Déu és esperit, i els que l'adoren cal que l'adorin en esperit i en veritat. **25** La dona li diu: Sé que ha de venir el Messies -anomenat Crist-; quan vingui, ell ens farà saber totes les coses. **26** Jesús li diu: Sóc jo, el qui parla amb tu. **27** I en aquest moment van arribar els seus deixebles, i es van estranyar que estigués parlant amb una dona. Tanmateix, ningú no li va dir: Què vols? o, Per què parles amb ella? **28** Llavors la dona deixà la

gerra i se n'anà a la ciutat, i digué a la gent: **29** Veniu, veieu un home que m'ha dit tot el que he fet. Potser aquest és el Crist? **30** Van sortir doncs de la ciutat, i anaven vers ell. **31** Mentrestant els deixebles el pregaven dient: Rabbí, menja. **32** Però ell els digué: Jo tinc un aliment per menjar que vosaltres no coneixeu. **33** Els deixebles, doncs, es deien entre ells: ^,Li deu algú haver portat de menjar? **34** Jesús els diu: El meu aliment és fer la voluntat del qui m'ha enviat, i complir la seva obra. **35** ifli que vosaltres dieu: Encara quatre mesos, i ve la sega? Heus aquí, us dic, alceu els vostres ulls i mireu els camps, que ja són blancs per a la sega. **36** I el qui sega rep el jornal i recull el fruit per a la vida eterna, a fi que el qui sembra s'alegri, juntament amb el qui sega. **37** Perquè en això és certa la dita: Un és el qui sembra, i un altre el qui sega. **38** Jo us he enviat a segar el que vosaltres no heu treballat; uns altres han treballat, i vosaltres heu entrat en la seva feina. **39** I molts samaritans d'aquella ciutat van creure en ell per la paraula de la dona, que donava testimoni: M'ha dit tot el que he fet. **40** Els samaritans vingueren a ell, i el pregaven que es quedés amb ells. I s'hi quedà dos dies. **41** I molts més van creure per la paraula d'ell. **42** I deien a la dona: Ja no és pel que tu has dit que creiem, perquè nosaltres mateixos l'hem escoltat i sabem que ell és veritablement el Salvador del món, el Crist. **43** I després dels dos dies va sortir d'allà i se n'anà a Galilea. **44** Jesús mateix havia testificat que un profeta no té honor en la seva terra. **45** Quan arribà a Galilea, els galileus el reberen, havent vist tot el que havia fet a Jerusalem durant la festa, perquè ells també havien anat a la festa. **46** Llavors Jesús anà una altra vegada a Canà de Galilea, on havia tornat l'aigua en vi. I hi havia un funcionari reial que tenia el fill malalt a Cafarnaüm. **47** Aquest, havent sentit que Jesús havia vingut de Judea a Galilea, se n'anà a ell i li suplicava que baixés i guarís el seu fill, perquè estava a punt de morir. **48** Llavors Jesús li digué: Si no veieu senyals i prodigis, no creureu. **49** El funcionari reial li diu: Senyor, baixa abans que es mori el meu fill. **50** Jesús li diu: Vés, el teu fill viu. I l'home va creure la paraula que Jesús li va dir, i se n'anà. **51** I quan ja baixava, els seus servents el vingueren a trobar, i li donaren la nova dient: El teu fill viu. **52**

Llavors els va demanar a quina hora s'havia començat a posar més bé. I li digueren: Ahir a l'hora setena se li'n va anar la febre. **53** El pare s'adonà que fou en aquella hora en què Jesús li havia dit: El teu fill viu. I va creure ell i tota la seva casa. **54** Jesús va fer també aquest segon senyal en venir de Judea a Galilea.

5:1 Després d'aquestes coses s'esqueia una festa dels jueus, i Jesús pujà a Jerusalem. **2** I hi ha a Jerusalem, vora la Porta de les Ovelles, un estany, anomenat en hebreu Betesda, que té cinc pòrtics. **3** En aquests hi havia ajaguts una gran multitud de malalts, cecs, coixos, paralítics, que esperaven el moviment de l'aigua. **4** Perquè un àngel, cada cert temps, baixava a l'estany i removia l'aigua. Llavors, el primer que hi entrava després de la remoguda de l'aigua, quedava guarit de qualsevol malaltia que patís. **5** I hi havia allà un home que feia trenta-vuit anys que estava malalt. **6** Quan Jesús el veié ajagut i va saber que ja hi portava molt de temps, li digué: Vols ser guarit? **7** El malalt li respongué: Senyor, no tinc ningú que em fiqui dins l'estany quan és remoguda l'aigua, i mentre jo hi vaig, un altre hi baixa abans que jo- **8** Jesús li diu: Alça't, pren la teva llitera, i camina. **9** I immediatament l'home fou guarit, i prengué la seva llitera, i caminava. I aquell dia era dissabte. **10** Per això els jueus deien al que havia estat guarit: Es dissabte, no t'és permès de portar la llitera. **11** Els respongué: El qui m'ha guarit, és el que m'ha dit, pren la teva llitera i camina. **12** Llavors li van preguntar: Qui és l'home que t'ha dit, pren la teva llitera i camina? **13** Però el que havia estat guarit no sabia qui era, perquè Jesús s'havia allunyat mentre hi havia molta gent en aquell indret. **14** Després d'aquestes coses, Jesús el trobà en el temple, i li digué: Mira, has estat guarit. No pequis més, no sigui que et vingui alguna cosa pitjor. **15** L'home se n'anà, i féu saber als jueus que era Jesús el qui l'havia guarit. **16** I per això els jueus perseguien Jesús i cercaven de matar-lo, perquè feia aquestes coses en dissabte. **17** Però Jesús els respongué: El meu Pare està treballant fins ara, i jo estic treballant. **18** Per això els jueus cercaven encara més de matar-lo, perquè no sols trencava el dissabte, sinó que també deia que Déu era el seu propi Pare, fent-se ell mateix igual a Déu.

19 Llavors Jesús respongué i els digué: En veritat, en veritat us dic, el Fill no pot fer res d'ell mateix, sinó allò que veu fer al Pare; perquè allò que ell fa, el Fill també ho fa igualment. **20** Perquè el Pare estima el Fill, i li mostra tot allò que ell fa. I li mostrarà obres més grans que aquestes, a fi que vosaltres en quedeu meravellats. **21** Perquè així com el Pare ressuscita els morts i els dóna vida, així també el Fill dóna vida als qui vol. **22** Perquè el Pare no judica ningú, sinó que ha donat tot el judici al Fill, **23** a fi que tots honorin el Fill com honoren el Pare. El qui no honora el Fill no honora el Pare, que l'ha enviat. **24** En veritat, en veritat us dic: el qui escolta la meua paraula i creu al qui m'ha enviat, té vida eterna, i no va a condemnaió, sinó que ha passat de la mort a la vida. **25** En veritat, en veritat us dic: ve l'hora, i és ara, quan els morts escoltaran la veu del Fill de Déu, i els qui l'escoltin viuran. **26** Perquè així com el Pare té vida en si mateix, així també ha donat al Fill de tenir vida en si mateix. **27** I li ha donat també potestat de fer judici, perquè és Fill de l'home. **28** No us admireu d'això, perquè ve l'hora en què tots els qui són en els sepulcres escoltaran la seva veu, **29** i sortiran: els qui hauran fet el bé, a la resurrecció de vida; i els qui hauran practicat el mal, a la resurrecció de condemnaió. **30** Jo no puc fer res pel meu compte, tal com escolto, judico. I el meu judici és just, perquè no cerco la meua voluntat, sinó la voluntat del Pare, que m'ha enviat. **31** Si jo donés testimoni de mi mateix, el meu testimoni no seria verídic. **32** Es un altre el qui dóna testimoni de mi, i sé que el seu testimoni és verídic. **33** Vosaltres heu enviat missatgers a Joan, i ell ha donat testimoni de la veritat. **34** En canvi el testimoni que jo rebo no prové d'un home, però dic això perquè sigueu salvats. **35** Aquell era la llàntia encesa i resplendent, i vosaltres vau voler alegrar-vos per un moment en la seva llum. **36** Però jo tinc un testimoni més gran que el de Joan, perquè les obres que el Pare em va donar per complir, aquestes mateixes obres que jo faig, donen testimoni de mi, que el Pare m'ha enviat. **37** I el Pare, que m'ha enviat, ell mateix ha donat testimoni de mi. I no heu sentit mai la seva veu, ni heu vist el seu semblant. **38** I no teniu la seva paraula habitant en vosaltres, perquè no creieu el qui ell ha enviat. **39** Examineu les Escriptures, perquè penseu que en elles teniu la vida eterna, i

elles són les que donen testimoni de mi. **40** I no voleu venir a mi a fi que tingueu vida. **41** No rebo honor dels homes. **42** Però ja us conec, no teniu l'amor de Déu en vosaltres. **43** Jo he vingut en el nom del meu Pare, i no em rebeu. Si un altre ve en el seu propi nom, aquell el rebreu. **44** ¿Com podeu creure, si rebeu honor els uns dels altres, i no cerqueu l'honor que prové de l'únic Déu? **45** No penseu que jo us acusaré davant del Pare. N'hi ha un que us acusa, Moisès, en qui vosaltres heu posat l'esperança. **46** Perquè si creguéssiu Moisès, també em creuríeu a mi, perquè ell va escriure de mi. **47** Però si no creieu els seus escrits, ¿com creureu les meves paraules?

6:1 Després d'aquestes coses, Jesús se'n anà a l'altra banda del mar de Galilea, el de Tiberíades. **2** I el seguia una gran multitud, perquè veien els senyals que feia sobre els qui estaven malalts. **3** I Jesús pujà a la muntanya, i seia allí amb els seus deixebles. **4** I era a prop la Pasqua, la festa dels jueus. **5** Llavors Jesús alçà els ulls i, en veure que una gran multitud venia a ell, digué a Felip: On comprarem pans perquè aquests mengin? **6** I això ho deia per provar-lo, perquè ell sabia el que havia de fer. **7** Felip li respongué: Dos-cents denaris de pa no serien prou perquè en toqués un trosset a cada un. **8** Un dels seus deixebles, Andreu, el germà de Simó Pere, li diu: **9** Aquí hi ha un noi que té cinc pans d'ordi i dos peixos. Però, què és això per a tants? **10** I Jesús digué: Feu seure la gent. En aquell indret hi havia molta herba. Van seure els homes, el nombre era d'uns cinc mil. **11** I Jesús prengué els pans i, havent donat gràcies, els distribuí als deixebles, i els deixebles als qui estaven reclinats. Igualment també amb els peixos, tant com en volien. **12** I quan van estar satisfets, diu als seus deixebles: Recol·liu els bocins que han sobrat, que no es faci malbé res. **13** Els van recollir, doncs, i ompliren dotze coves amb els bocins dels cinc pans d'ordi, que van sobrar als qui havien menjat. **14** Llavors la gent, en veure el senyal que Jesús havia fet, deien: Aquest és de veritat el profeta que ha de venir al món. **15** Jesús, doncs, sabent que estaven a punt de venir i endur-se'l a la força per fer-lo rei, es retirà novament a la muntanya, ell sol. **16** I en arribar el vespre, els seus

deixebles baixaren al mar. **17** I van pujar a la barca i se n'anaven a l'altra banda del mar, a Cafarnaüm. I ja s'havia fet fosc, i Jesús encara no havia vingut a ells. **18** I el mar, com que bufava un vent fort, s'anava encrespant. **19** Llavors, quan havien remat uns vint-i-cinc o trenta estadis, van veure Jesús que caminava sobre el mar i s'atansava a la barca, i van tenir por. **20** Però ell els diu: Sóc jo, no tingueu por. **21** Llavors volien prendre'l a la barca. I de seguit la barca arribà a la terra on anaven. **22** L'endemà la multitud que s'havia quedat a l'altra banda del mar s'adonà que no hi havia allí sinó una barca, en la qual s'embarcaren els seus deixebles, i que Jesús no se n'havia anat amb els seus deixebles en la barca, sinó que els seus deixebles se n'havien anat sols. **23** Altres barques, però, vingueren des de Tiberíades prop del llac on havien menjat el pa, després que el Senyor hagué donat gràcies. **24** Llavors, quan la multitud veié que Jesús no era allí, ni tampoc els seus deixebles, ells també van pujar a les barques i vingueren a Cafarnaüm, cercant Jesús. **25** I quan el van trobar a l'altra banda del mar, li digueren: Rabbí, quan has arribat aquí? **26** Jesús els respongué i digué: En veritat, en veritat us dic, em cerqueu, no perquè heu vist senyals, sinó perquè heu menjat dels pans i us heu atipat. **27** Treballeu, no pel menjar que es fa malbé, sinó pel menjar que perdura per la vida eterna, el que us donarà el Fill de l'home. Perquè a ell, Déu el Pare l'ha segellat. **28** Llavors li digueren: Què hem de fer per obrar les obres de Déu? **29** Jesús respongué i els digué: Aquesta és l'obra de Déu, que cregueu en aquell que ell ha enviat. **30** Li digueren llavors: Quin senyal fas tu, doncs, perquè vegem i et creguem? Quina obra fas? **31** Els nostres pares van menjar el manà en el desert. Com està escrit: Els donà pa del cel per menjar. **32** Llavors Jesús els digué: En veritat, en veritat us dic: No és Moisès el qui us ha donat el pa del cel, sinó que és el meu Pare el qui us dóna el veritable pa del cel. **33** Perquè el pa de Déu és el qui baixa del cel i dóna vida al món. **34** Li digueren llavors: Senyor, dóna'ns sempre d'aquest pa. **35** I Jesús els digué: Jo sóc el pa de la vida. El qui ve a mi no tindrà fam, i el qui creu en mi no tindrà set mai més. **36** Però us he dit que m'heu vist, i no creieu. **37** Tot el que el Pare em dóna vindrà a mi, i el qui

ve a mi no el trauré pas fora. **38** Perquè he baixat del cel, no a fer la meva voluntat, sinó la voluntat del qui m'ha enviat. **39** I aquesta és la voluntat del qui m'ha enviat: que no perdi res de tot el que m'ha donat, sinó que ho ressusciti en el darrer dia. **40** I aquesta és la voluntat del qui m'ha enviat: que tot el qui mira el Fill i creu en ell tingui vida eterna; i jo el ressuscitaré al darrer dia. **41** Llavors els jueus murmuraven d'ell, perquè havia dit: Jo sóc el pa que ha baixat del cel. **42** I deien: Aquest, ¿no és Jesús, el fill de Josep, de qui nosaltres coneixem el pare i la mare? ¿Com és que diu: He baixat del cel? **43** Llavors Jesús respongué i els digué: No murmureu entre vosaltres. **44** Ningú no pot venir a mi, si el Pare que m'ha enviat no l'atreu; i jo el ressuscitaré al darrer dia. **45** Està escrit en els Profetes: I tots seran ensenyants per Déu. Tot aquell, doncs, que ha escoltat el Pare i ha après, ve a mi. **46** No és que algú hagi vist el Pare, llevat del qui prové de Déu: ell ha vist el Pare. **47** En veritat, en veritat us dic: el qui creu en mi, té vida eterna. **48** Jo sóc el pa de la vida. **49** Els vostres pares van menjar el manà en el desert, i van morir. **50** Aquest és el pa que baixa del cel, a fi que el qui en mengi, no mori. **51** Jo sóc el pa vivent que ha baixat del cel: si algú menja d'aquest pa, viurà eternament. I el pa que jo donaré és la meva carn, que jo donaré per a la vida del món. **52** Llavors els jueus discutien entre ells, dient: ¿Com pot aquest donar-nos la seva carn per menjar? **53** Llavors Jesús els digué: En veritat, en veritat us dic: si no mengeu la carn del Fill de l'home i no beveu la seva sang, no teniu vida en vosaltres. **54** Qui menja la meva carn i beu la meva sang, té vida eterna: i jo el ressuscitaré el darrer dia. **55** Perquè la meva carn és veritable menjar, i la meva sang és veritable beguda. **56** Qui menja la meva carn i beu la meva sang resta en mi, i jo en ell. **57** Com el Pare vivent m'ha enviat, i jo visc pel Pare, així el qui em menja, també viurà per mi. **58** Aquest és el pa que ha baixat del cel. No com els vostres pares que van menjar el manà, i van morir: qui menja aquest pa, viurà eternament. **59** Aquestes coses les va dir en la sinagoga, quan ensenyava a Cafarnaüm. **60** Llavors molts dels seus deixebles, després d'haver escoltat, van dir: És dur aquest llenguatge! Qui el pot escoltar? **61** Però Jesús, sabent en si mateix que els seus

deixebles murmuraven d'això, els digué: Això us escandalitza? **62** Què doncs, si veiéssiu el Fill de l'home pujant allà on era abans? **63** L'Esperit és el que dóna vida, la carn no serveix de res. Les paraules que jo us dic són esperit i són vida. **64** Però n'hi ha alguns de vosaltres que no creuen. Perquè Jesús sabia des del principi quins eren els qui no creien, i qui era el qui el lliuraria. **65** I deia: Per això us he dit que ningú no pot venir a mi, si no li és donat del meu Pare. **66** D'ençà d'això, molts dels seus deixebles se'n tornaren enrera, i ja no anaven més amb ell. **67** Llavors Jesús digué als dotze: També vosaltres us en voleu anar? **68** Llavors Simó Pere li respongué: Senyor, a qui anirem? Tu tens paraules de vida eterna. **69** I nosaltres hem cregut i sabem que tu ets el Crist, el Fill del Déu vivent. **70** Jesús els respongué: ¿No us he elegit jo a vosaltres, els dotze, i un de vosaltres és un diable? **71** Parlava de Judes Iscariot, fill de Simó, perquè aquest, que era un dels dotze, l'havia de lliurar.

7:1 I després d'aquestes coses Jesús anava per Galilea. No volia anar per Judea, perquè els jueus cercaven de matar-lo. **2** I era a prop la festa dels jueus, la dels Tabernacles. **3** Li digueren llavors els seus germans: Marxa d'aquí, i vés a Judea, a fi que els teus deixebles també vegin les obres que fas. **4** Perquè ningú no fa res en secret quan vol ser conegut públicament. Si fas aquestes coses, mostra't al món. **5** Perquè ni els seus germans no creien en ell. **6** Jesús doncs els diu: El meu temps no ha arribat encara, però el vostre temps és sempre a punt. **7** El món no us pot odiar: però a mi m'odia, perquè jo dono testimoni sobre ell, que les seves obres són dolentes. **8** Pugeu-hi vosaltres a aquesta festa. Jo encara no pujo a aquesta festa, perquè el meu temps encara no s'ha complert. **9** I havent-los dit això, es quedà a Galilea. **10** Quan els seus germans van haver pujat a la festa, llavors ell també hi va pujar, però no públicament sinó com en secret. **11** I els jueus el cercaven en la festa, i deien: On és aquell? **12** I hi havia molt murmuri sobre ell entre les multituds. Els uns deien: Es bo. D'altres deien: No, sinó que enganya la gent. **13** Tanmateix, ningú no parlava d'ell en públic, per por dels jueus. **14** I quan ja era la meitat de la festa, Jesús pujà al temple i ensenyava. **15** I els jueus estaven admirats, i deien: Com és que

aquest sap de lletres, sense haver estudiat? **16** Jesús els respongué i digué: La meva doctrina no és meva, sinó del qui m'ha enviat. **17** Si algú vol fer la voluntat d'ell, coneixerà si la doctrina és de Déu o si jo parlo pel meu compte. **18** El qui parla pel seu compte, cerca la pròpia glòria, però qui cerca la glòria del qui l'ha enviat, aquest és veraç, i en ell no hi ha injustícia. **19** ¿No us va donar Moisès la Llei, i cap de vosaltres no compleix la Llei? Per què cerqueu de matar-me? **20** La multitud respongué i digué: Tens un dimoni. Qui cerca de matar-te? **21** Jesús respongué i els digué: Vaig fer una obra, i tots us admireu. **22** Per això Moisès us donà la circumcisió, no que sigui de Moisès, sinó dels pares, i en dissabte circumcideu un home. **23** Si un home rep la circumcisió en dissabte, a fi de no trencar la Llei de Moisès, ¿us indigneu contra mi perquè en dissabte he guarit un home sencer? **24** No judiqueu segons l'aparença, sinó judiqueu amb judici just. **25** Llavors alguns dels de Jerusalem deien: ¿no és aquest el que cerquen de matar? **26** I mira, parla en públic i no li diuen res. ¿Han reconegut de debò els dirigents que aquest és realment el Crist? **27** Però aquest sabem d'on és. En canvi quan vingui el Crist, ningú sabrà d'on és. **28** Llavors Jesús, mentre ensenyava en el temple, exclamà dient: A mi em coneixeu i sabeu d'on sóc. I no he vingut pel meu compte, sinó que el qui m'ha enviat és veritable, a qui vosaltres no coneixeu. **29** Jo el conec, perquè d'ell vinc, i ell m'ha enviat. **30** Llavors cercaven d'agafar-lo. I ningú no li posà la mà a sobre, perquè encara no havia arribat la seva hora. **31** I molts d'entre la multitud van creure en ell, i deien: Quan vingui el Crist, ¿farà més senyals dels que ha fet aquest? **32** Els fariseus van sentir la gent xiuxiuant aquestes coses referent a ell. I els fariseus i els principals sacerdots enviaren guardes perquè l'agafessin. **33** Jesús llavors els digué: Encara sóc amb vosaltres una mica de temps, i me'n vaig al qui m'ha enviat. **34** Em cercareu i no em trobareu, i allà on jo sóc, vosaltres no podeu venir. **35** Llavors els jueus es digueren entre ells: ¿On deu haver d'anar aquest, que nosaltres no el trobarem? ¿Se n'ha d'anar potser a la diàspora entre els grecs, i instruir els grecs? **36** ¿Què vol dir això que ha dit: Em cercareu i no em trobareu, i on jo sóc, vosaltres no podeu venir? **37** L'últim dia, el més gran de la festa, Jesús es posà dret, i

exclamà dient: Si algú té set, vingui a mi i begui. **38** El qui creu en mi, com ha dit l'Escriptura: Del seu interior brollaran rius d'aigua viva. **39** I va dir això referint-se a l'Esperit que havien de rebre els qui creien en ell; car l'Esperit Sant encara no havia vingut, perquè Jesús encara no havia estat glorificat. **40** Llavors molts de la multitud que havien escoltat aquestes paraules deien: Aquest és veritablement el Profeta. **41** D'altres deien: Aquest és el Crist. Però uns altres deien: Que potser ha de venir de Galilea, el Crist? **42** No ha dit l'Escriptura que el Crist ha de venir del llinatge de David, i de Betlem, el poble d'on era David? **43** Hi hagué, doncs, una divisió entre la multitud a causa d'ell. **44** I alguns d'ells el volien agafar, però ningú no li posà les mans a sobre. **45** Llavors els guardes se'n tornaren als principals sacerdots i als fariseus, i ells els digueren: Per què no l'heu portat? **46** Els guardes van respondre: Mai cap home no ha parlat com aquest home. **47** Llavors els fariseus els contestaren: ¿També vosaltres us heu deixat enganyar? **48** ¿Ha cregut en ell algun dels dirigents o dels fariseus? **49** Però aquesta gent que no coneix la Llei, són maleïts. **50** Nicodem, el que havia anat a ell de nit, que era un d'ells, els diu: **51** ¿Judica la nostra Llei un home, sense primer escoltar Jo i saber què fa? **52** Van contestar i li digueren: No ets de Galilea tu també? Investiga-ho i veuràs que de Galilea no ha estat alçat cap profeta. **53** I se n'anà cadascú a casa seva.

8:1 I Jesús se n'anà a la muntanya de les Oliveres. **2** I de bon matí tornà una altra vegada al temple, i tot el poble va acudir a ell. I, havent-se assegut, els instruïa. **3** I els escribes i els fariseus li van portar una dona, que havia estat sorpresa en adulteri. La van posar al mig, **4** i li diuen: Mestre, aquesta dona ha estat sorpresa en l'acte mateix d'adulteri. **5** I Moisès, en la Llei, ens va manar d'apredregar aquesta mena de dones. Tu, doncs, ¿què hi dius? **6** Deien això per posar-li un parany a fi de tenir de què acusar-lo. Però Jesús s'ajupí i escrivia a terra amb el dit sense atendre'ls. **7** I com que ells insistien a preguntar-li, es dreçà i els digué: El qui de vosaltres no tingui pecat, que sigui el primer a llançar-li la pedra. **8** I, tornant-se a ajupir, continuava escrivint a terra. **9** Però ells, havent

escoltat això i acusats per la consciència, van anar sortint un a un, començant pels més vells, fins als darrers. I quedà només Jesús i la dona dreta al mig. **10** I Jesús es dreçà i, no veient ningú més llevat de la dona, li va dir: Dona, on són aquells que t'acusaven? ¿Ningú no t'ha condemnat? **11** I ella digué: Ningú, Senyor. I Jesús **11** digué: Jo tampoc no et condemno. Vés-te'n, i no pequis més. **12** Llavors Jesús els va parlar una altra vegada, dient: Jo sóc la llum del món, el qui em segueix no caminarà en la fosca, sinó que tindrà la llum de la vida. **13** Aleshores els fariseus li digueren: Tu dones testimoni de tu mateix, el teu testimoni no és verídic. **14** Respongué Jesús i els digué: Encara que jo dono testimoni de mi mateix, el meu testimoni és verídic, perquè sé d'on he vingut i on vaig, però vosaltres no sabeu d'on vinc ni on vaig. **15** Vosaltres judiqueu segons la carn. Jo no judico ningú. **16** I si judiquéis jo, el meu judici seria verídic, perquè no sóc jo sol, sinó jo i el Pare que m'ha enviat. **17** I en la vostra Llei hi ha escrit que el testimoni de dos homes és verídic. **18** Jo sóc el qui dono testimoni de mi mateix, i el Pare que m'ha enviat també dóna testimoni de mi. **19** Li digueren llavors: On és el teu Pare? Jesús respongué: No em coneixeu ni a mi, ni el meu Pare. Si em coneguéssiu a mi, també coneixeríeu el meu Pare. **20** Jesús va dir aquestes paraules al lloc de la caixa de les ofrenes, ensenyant en el temple. I ningú no el va agafar, perquè encara no havia arribat la seva hora. **21** Jesús els tornà a dir: Jo me'n vaig, i em cercareu, i morireu en el vostre pecat. On jo vaig, vosaltres no podeu venir. **22** Deien llavors els jueus: ¿Que potser es vol matar, que diu: On jo vaig, vosaltres no podeu venir? **23** I els digué: Vosaltres sou de baix, jo sóc de dalt. Vosaltres sou d'aquest món, jo no sóc d'aquest món. **24** Per això us he dit que morireu en els vostres pecats. Perquè si no creieu que Jo sóc, morireu en els vostres pecats. **25** Llavors li deien: Qui ets tu? I Jesús els digué: Des del principi us ho estic dient. **26** Tinc moltes coses a dir i a judicar de vosaltres; però el qui m'ha enviat és veraç, i les coses que jo he escoltat d'ell, les dic al món. **27** No van entendre que els parlava del Pare. **28** Llavors Jesús els digué: Quan haureu alçat enlaire el Fill de l'home, llavors sabreu que Jo sóc, i que de mi mateix no faig res, sinó tal com el meu Pare em va ensenyar, dic aquestes coses. **29** I el qui m'ha enviat és amb mi. El

Pare no m'ha deixat sol, perquè jo faig sempre les obres que li plauen. **30** En dir aquestes paraules, molts van creure en ell. **31** Jesús deia als jueus que havien cregut en ell: Si vosaltres persevereu en la meva paraula, sou de veritat deixebles meus. **32** I coneixereu la veritat, i la veritat us farà lliures. **33** Li respongueren: Som descendència d'Abraham, i mai no hem estat esclaus de ningú. ¿Com és que tu dius: Sereu lliures? **34** Jesús els respongué: En veritat, en veritat us dic: tot aquell qui fa el pecat, és esclau del pecat. **35** I l'esclau no s'està per sempre en la casa, el fill, en canvi, s'hi està per sempre. **36** Per tant, si el Fill us allibera, sereu veritablement lliures. **37** Sé que sou descendència d'Abraham, però cerqueu de matar-me perquè la meva paraula no té lloc dins vosaltres. **38** Jo parlo del que he vist estant amb el meu Pare, i vosaltres feu el que heu vist estant amb el vostre pare. **39** Respongueren i li digueren: El nostre pare és Abraham. Jesús els diu: Si fóssiu fills d'Abraham, faríeu les obres d'Abraham. **40** Ara, però, cerqueu de matar-me, un home que us he dit la veritat que vaig escoltar de Déu. Això Abraham no ho va fer. **41** Vosaltres feu les obres del vostre pare. Li digueren llavors: Nosaltres no hem estat pas engendrats de fornicació; només tenim un pare, Déu. **42** Jesús els digué: Si Déu fos el vostre Pare, m'estimaríeu a mi, perquè jo he sortit i he vingut de Déu. No he vingut de mi mateix, sinó que ell m'ha enviat. **43** Per què no enteneu el meu llenguatge? Perquè no podeu escoltar la meva paraula. **44** Vosaltres sou del vostre pare el diable, i voleu fer els desitjós del vostre pare; ell era homicida des del principi, i no es va mantenir en la veritat, perquè en ell no hi ha veritat. Quan parla la mentida, parla del que li és propi, perquè és mentider i pare de la mentida. **45** Però com que jo dic la veritat, no em creieu. **46** Qui de vosaltres em pot acusar de pecat? I si dic la veritat, ¿perquè no em creieu? **47** El qui és de Déu escolta les paraules de Déu. Per això vosaltres no escolteu, perquè no sou de Déu. **48** Llavors els jueus van respondre i li digueren: No ho diem bé nosaltres que tu ets un samarità i tens un dimoni? **49** Jesús respongué: Jo no tinc cap dimoni, sinó que honoro el meu Pare, i vosaltres em deshonoreu. **50** Jo no cerco la meva glòria. Ja hi ha qui la cerca i fa justícia. **51** En veritat, en veritat us dic: si

algú guarda la meva paraula no veurà mai la mort. **52** Llavors els jueus li digueren: Ara coneixem que tens un dimoni. Abraham va morir, i també els profetes, i tu dius: Si algú guarda la meva paraula, no tastarà mai la mort. **53** ¿Ets potser tu més gran que el nostre pare Abraham, que va morir? I els profetes també van morir. Qui t'estàs fent a tu mateix? **54** Jesús respongué: Si jo em glorifico a mi mateix, la meva glòria és no-res. Es el meu Pare el qui em glorifica, el qui vosaltres dieu que és el vostre Déu, **55** i no l'heu conegut. Jo sí que el conec. I si diguéis que no el conec fóra igual que vosaltres, un mentider. Però el conec, i guardo la seva paraula. **56** Abraham, el vostre pare, s'alegrà perquè havia de veure el meu dia; i el va veure, i s'omplí de goig. **57** Li digueren llavors els jueus: Encara no tens cinquanta anys, ¿i has vist Abraham? **58** Jesús els digué: En veritat, en veritat us dic: Abans que Abraham existís, Jo sóc. **59** Llavors agafaren pedres per llançar-les-hi. Però Jesús s'amagà i va sortir del temple passant pel mig d'ells, i així se n'anà.

9:1 I passant, veié un home cec de naixement. **2** I els seus deixebles li preguntaren, dient: Rabbí, iqui va pecar, aquest o els seus pares, perquè hagi nascut cec? **3** Jesús respongué: Ni aquest va pecar ni els seus pares, sinó a fi que es manifestin en ell les obres de Déu. **4** A mi em cal fer les obres del qui m'ha enviat, mentre és de dia. Ve la nit, quan ningú no pot treballar. **5** Mentre sóc al món, sóc la llum del món. **6** Havent dit això, escopí a terra, i va fer fang amb la saliva i va untar el fang sobre els ulls del cec. **7** I li digué: Vés, renta't a la piscina de Siloè -que es tradueix, Enviat-, Se n'hi anà doncs, es rentà i tornà veient-hi. **8** Llavors els veïns i els qui abans l'havien vist que era cec, deien: ¿no és aquest el qui seia i demanava almoïna? **9** Uns deien: Es aquest. Uns altres: Se li assembla. Ell deia: Sóc jo. **10** Li deien, doncs: Com se t'han obert els ulls? **11** Ell respongué i digué: Un home que es diu Jesús va fer fang i em va untar els ulls i em va dir: Vés a la piscina de Siloè i renta't. Hi vaig anar, i després de rentar-me, vaig rebre la vista. **12** Llavors li digueren: On és ell? Digué: No ho sé. **13** Dugueren als fariseus aquell que abans era cec. **14** I era dissabte quan Jesús va fer el fang i li va obrir els ulls. **15** Novament els

fariseus li van preguntar com havia rebut la vista. I ell els digué: Em va posar fang sobre els ulls, i em vaig rentar, i hi veig. **16** Alguns dels fariseus deien: Aquest home no és pas de Déu perquè no guarda el dissabte. Altres deien: Com pot un home pecador fer aquesta mena de senyals? I hi havia divisió entre ells. **17** Tornaren a dir al cec: Tu, què dius d'ell, ja que t'ha obert els ulls? I digué: Es un profeta. **18** Però els jueus no es cregueren que fos cec i que hagués rebut la vista, fins que van cridar els pares del qui havia rebut la vista, **19** i els van preguntar dient: ¿És aquest el vostre fill, que vosaltres dieu que va néixer cec? Com és doncs que ara hi veu? **20** Els seus pares els respongueren i digueren: Sabem que aquest és el nostre fill i que va néixer cec. **21** Però com és que ara hi veu, no ho sabem, o qui li ha obert els ulls, nosaltres no ho sabem pas. Es prou gran. Pregunteu-li, ell parlarà per si mateix. **22** Els seus pares digueren això, perquè tenien por dels jueus; car els jueus ja havien acordat que si algú afirmava que ell era el Crist, fos exclòs de la sinagoga. **23** Per això els seus pares havien dit: És prou gran, pregunteu-li. **24** Llavors van cridar per segona vegada l'home que havia estat cec, i li digueren: Dóna glòria a Déu. Nosaltres sabem que aquest home és un pecador. **25** Llavors ell respongué i digué: Si és pecador, no ho sé. Una cosa sé: que jo era cec i ara hi veig. **26** I li tornaren a dir: Què et va fer? Com et va obrir els ulls? **27** Els respongué: Ja us ho he dit i no n'heu fet cas. ¿Per què ho voleu tornar a escoltar? ¿Es que també vosaltres voleu ser deixebles d'ell? **28** Llavors el van ultratjar i digueren: Tu ets deixeble d'ell, nosaltres som deixebles de Moisès. **29** Nosaltres sabem que Déu ha parlat a Moisès, però aquest no sabem d'on és. **30** L'home respongué i els digué: En això hi ha una cosa estranya, que vosaltres no sabeu d'on és, i m'ha obert els ulls. **31** Sabem que Déu no escolta els pecadors, però si algú és temorós de Déu i fa la seva voluntat, a aquest l'escolta. **32** Mai no s'havia sentit dir que ningú hagi obert els ulls d'un cec de naixement. **33** Si aquest no fos de Déu, no podria fer res. **34** Respongueren i li digueren: Tu del tot vas néixer en pecats, ¿i tu ens dones lliçons? I el tragueren fora. **35** Jesús va sentir que l'havien tret fora, i el trobà i li digué: ¿Creus tu en el Fill de Déu? **36** I ell respongué i digué: ¿Qui és, Senyor, a fi que cregui en ell? **37**

I Jesús li digué: L'has vist, i és el qui està parlant amb tu. **38** I ell digué: Crec, Senyor. I l'adorà. **39** I Jesús digué: Per a judici jo he vingut en aquest món, a fi que els que no hi veuen hi vegin, i els qui hi veuen es tornin cecs. **40** I alguns dels fariseus que eren amb ell van sentir aquestes paraules, i li digueren: ¿També nosaltres som cecs? **41** Jesús els digué: Si fóssiu cecs, no tindríeu pecat. Però ara dieu: Hi veiem, i el vostre pecat persisteix.

10:1 En veritat, en veritat us dic, el qui no entra per la porta a la pleta de les ovelles, sinó que hi salta per un altre lloc, aquest és un lladre i un bandoler. **2** Però el qui entra per la porta és el pastor de les ovelles. **3** A aquest, el porter obre, i les ovelles escolten la seva veu. I crida les seves pròpies ovelles pel nom i les mena fora. **4** I quan ha fet sortir les seves ovelles, camina al seu davant i les ovelles el segueixen, perquè coneixen la seva veu. **5** Però un estrany no el seguiran pas, sinó que en fugiran, perquè no coneixen la veu dels estranys. **6** Jesús els digué aquesta comparació, però ells no van entendre de què els parlava. **7** Llavors Jesús els tornà a dir: En veritat, en veritat us dic, jo sóc la porta de les ovelles. **8** Tots els qui han vingut abans de mi són lladres i bandolers, però les ovelles no els han escoltat. **9** Jo sóc la porta: si algú entra per mi, serà salvat, i entrarà i sortirà, i trobarà pasturatge. **10** El lladre no ve sinó per robar i matar i destruir. Jo he vingut a fi que tinguin vida, i que tinguin abundància. **11** Jo sóc el bon pastor, el bon pastor posa la seva vida per les ovelles. **12** Però el llogat, que no és pastor i que no és propietari de les ovelles, veu venir el llop i deixa les ovelles i fuig. I el llop les arrapa i esgarria les ovelles. **13** El llogat fuig perquè és un llogat i tant se li'n dóna de les ovelles. **14** Jo sóc el bon pastor i conec les meves ovelles i les meves ovelles em coneixen. **15** De la mateixa manera que el Pare em coneix, jo també conec el Pare; i poso la meva vida per les ovelles. **16** I tinc altres ovelles que no són d'aquesta pleta, aquestes també les he de portar. I escoltaran la meva veu, i hi haurà un sol ramat i un sol pastor. **17** Per això el Pare m'estima, perquè jo poso la meva vida per tornar-la a prendre. **18** Ningú no me la pren, sinó que jo mateix la poso. Tinc potestat de posar-la, i tinc potestat

de tornar-la a agafar. Aquest és el manament que he rebut del meu Pare. **19** Llavors hi hagué novament una divisió entre els jueus a causa d'aquestes paraules. **20** I molts d'ells deien: Té un dimoni i delira, ¿per què us l'escolteu? **21** Uns altres deien: Aquestes paraules no són pas les d'un endimoniat. ¿Pot un dimoni obrir els ulls dels cecs? **22** I se celebrava a Jerusalem la festa de la Dedicació, i era hivern. **23** I Jesús caminava pel temple, sota el pòrtic de Salomó. **24** Llavors els jueus el van rodejar i li deien: ¿Fins quan tindràs perplexa la nostra ànima? Si tu ets el Crist, digue'ns-ho clarament. **25** Jesús els respongué: Us ho he dit, i no ho creieu. Les obres que jo faig en el nom del meu Pare, aquestes donen testimoni de mi. **26** Però vosaltres no creieu, perquè no sou de les meves ovelles, com us he dit. **27** Les meves ovelles escolten la meva veu, i jo les conec, i em segueixen. **28** I jo els dono vida eterna, i mai no es perdran, i ningú no les arrabassarà de la meva mà. **29** El meu Pare que me les ha donat, és més poderós que tots, i ningú no les pot arrabassar de la mà del meu Pare. **30** Jo i el Pare som u. **31** Llavors els jueus van tornar a agafar pedres per apedregar Jo. **32** Jesús els replicà: Us he mostrat moltes bones obres de part del meu Pare. Per quina d'aquestes obres m'apedregueu? **33** Els jueus li replicaren dient: No t'apedreguem per cap obra bona, sinó per blasfèmia, i perquè tu, que ets un home, et fas Déu. **34** Jesús els respongué: ¿No està escrit en la vostra Llei, Jo he dit: sou déus? **35** Si anomenà déus aquells als quals es va adreçar la paraula de Déu, i l'Escriptura no pot ser anul·lada, **36** ¿al qui el Pare va santificar i enviar al món, vosaltres li dieu: Blasfemes, perquè he dit: Sóc Fill de Déu? **37** Si no faig les obres del meu Pare, no em cregueu; **38** però si les faig, i no em creieu a mi, creieu les obres, perquè conegueu i cregueu que el Pare és en mi, i jo en ell. **39** Llavors van intentar novament d'agafar Jo, i sels escapà de les mans. **40** I se'n va tornar a l'altre costat del Jordà, al lloc on primer batejava Joan, i s'hi quedà. **41** I molts vingueren a ell, i deien: Joan no va fer cap senyal, però tot el que Joan va dir d'aquest era veritat. **42** I allà molts van creure en ell.

11:1 I hi havia un malalt anomenat Llätzer, de Betània, el poble de Maria i

de la seva germana Marta. **2** I era Maria la que va ungir el Senyor amb unguent i li eixugà els peus amb els seus cabells; i el seu germà Llätzer estava malalt. **3** Les germanes, doncs, li enviaren a dir: Senyor, heus aquí, aquell qui estimes està malalt. **4** I Jesús, havent escoltat això, digué: Aquesta malaltia no és de mort, sinó per a la glòria de Déu, a fi que el Fill de Déu sigui glorificat per mitjà seu. **5** I Jesús estimava Marta, i la seva germana, i Llätzer. **6** Quan va sentir que estava malalt, llavors encara es quedà dos dies en el lloc on era. **7** Després d'això, diu als deixebles: Tornem a Judea. **8** Els deixebles li diuen: Rabbí, ara els jueus intentaven apedregar-te, ¿i hi vas una altra vegada? **9** Jesús respongué: ¿No són dotze les hores del dia? Si un camina de dia, no ensopega, perquè veu la llum d'aquest món. **10** Però si algú camina de nit, ensopega, perquè no hi ha llum en ell. **11** Va dir aquestes paraules, i després d'això els diu: El nostre amic Llätzer s'ha adormit, però vaig a desvetllar-lo. **12** Els seus deixebles, doncs, li digueren: Senyor, si s'ha adormit, es posarà bo. **13** Però Jesús havia parlat de la seva mort, però ells es van pensar que parlava del dormir del son. **14** Llavors Jesús els digué clarament: Llätzer és mort. **15** I m'alegro per vosaltres que jo no hi era, a fi que cregueu. Però anem a ell. **16** Aleshores Tomàs, l'anomenat Dídim, digué als seus companys: Anem-hi també nosaltres, a morir amb ell. **17** Llavors quan Jesús hi arribà, va trobar que ja feia quatre dies que era en el sepulcre. **18** I Betània era prop de Jerusalem, a uns quinze estadis, **19** i molts dels jueus havien anat a Marta i Maria, a consolar-les pel seu germà. **20** Llavors quan Marta va sentir que Jesús arribava, anà a trobar Jo; i Maria es quedà asseguda a casa. **21** Llavors Marta digué a Jesús: Senyor, si haguessis estat aquí, el meu germà no hauria mort. **22** Però fins i tot ara sé que tot el que demanis a Déu, Déu t'ho donarà. **23** Jesús li diu: El teu germà ressuscitarà. **24** Li diu Marta: Sé que ressuscitarà en la resurrecció, en el darrer dia. **25** Jesús li digué: Jo sóc la resurrecció i la vida; el qui creu en mi, encara que mori, viurà. **26** I tot el qui viu i creu en mi, no morirà mai. Creus això? **27** Li diu: Sí, Senyor, jo he cregut que tu ets el Crist, el Fill de Déu, que has vingut al món. **28** I després de dir això, se n'anà i va cridar la

seva germana Maria, i li digué en secret: El Mestre és aquí i et crida. **29** Ella, en sentir-ho, s'alçà ràpidament i anà cap a ell. **30** I Jesús encara no havia arribat al poble, sinó que era al mateix lloc on Marta l'havia anat a trobar. **31** Els jueus que eren a la casa amb Maria i la consolaven, en veure que s'alçava de pressa i sortia, la van seguir, i es deien: Se'n va al sepulcre per plorar allà. **32** Quan Maria arribà on era Jesús i el veié, va caure als seus peus, dient: Senyor, si haguessis estat aquí, el meu germà no s'hauria mort. **33** Llavors Jesús, quan la veié plorant i que els jueus que havien vingut amb ella també ploraven, es va commoure en l'esperit i es contorbà. **34** I digué: On l'heu posat? Li diuen: Senyor, vine a veure-ho. **35** Jesús plorà. **36** Llavors deien els jueus: Mireu com l'estimava. **37** Però alguns d'ells deien: ¿No podia ell, que va obrir els ulls del cec, fer també que aquest no morís? **38** Llavors Jesús és tornà a commoure interiorment, i anà al sepulcre. Era una cova amb una pedra posada damunt. **39** Jesús diu: Traieu la pedra. Marta, la germana del mort, li diu: Senyor, ja fa pudor, perquè és de quatre dies. **40** Jesús li diu: No t'he dit que si creus veuràs la glòria de Déu? **41** Llavors tragueren la pedra d'on era el mort. Jesús alçà els ulls enlaire, i digué: Pare, et dono gràcies perquè m'has escoltat. **42** Jo sabia que sempre m'escoltes, però ho he dit per la gent que m'envolta, a fi que creguin que tu m'has enviat. **43** I havent dit aquestes paraules, cridà amb veu forta: Llàtzer, vine a fora! **44** I el mort va sortir, lligat de peus i mans amb benes, i la cara embolcallada amb un sudari. Jesús els diu: Deslligueu-lo i deixeu-lo anar. **45** Llavors molts dels jueus que havien vingut a Maria i havien vist el que Jesús havia fet, van creure en ell. **46** Però alguns d'ells se n'anaren als fariseus i els van contar el que Jesús havia fet. **47** Llavors els principals sacerdots i els fariseus van reunir el consell, i deien: Què fem? Perquè aquest home fa molts senyals. **48** Si el deixem fer, tots creuran en ell, i vindran els romans i ens suprimiran el lloc i la nació. **49** Però un d'ells, Caifàs, que era gran sacerdot aquell any, els digué: Vosaltres no compreneu res. **50** No teniu en compte que ens convé més que un sol home mori pel poble que no pas que es perdi tota la nació. **51** Això, però, no ho digué per pròpia iniciativa, sinó que, essent el gran

sacerdot d'aquell any, profetitzà que Jesús havia de morir per la nació, **52** i no sols per la nació, sinó també per reunir en un els fills de Déu dispersos. **53** D'ençà d'aquell dia acordaren de matar-lo. **54** Jesús, doncs, ja no caminava obertament entre els jueus, sinó que va marxar d'allí cap a la regió de vora del desert, a una ciutat anomenada Efraïm, i s'hi va quedar amb els seus deixebles. **55** I era a prop la Pasqua dels jueus, i molts del camp van pujar a Jerusalem abans de la Pasqua, per purificar-se. **56** Llavors cercaven Jesús, i es deien entre ells estant en el temple: Què us sembla? ¿Oi que no vindrà a la festa? **57** I els principals sacerdots i els fariseus havien donat ordre que si algú sabia on era, ho declarés, per tal d'agafar-lo.

12:1 Llavors Jesús, sis dies abans de la Pasqua, anà a Betània, on era Llätzer, el que havia mort i que ell havia ressuscitat d'entre els morts. **2** Allí li van fer un sopar; i Marta servia, i Llätzer era un dels qui eren a taula amb ell. **3** Llavors Maria prengué una lliura d'ungüent de nard pur, molt car, i va ungir els peus de Jesús, i li eixugà els peus amb els seus cabells. I la casa s'omplí de la fragància de l'ungüent. **4** Aleshores un dels seus deixebles, Judes Iscariot, fill de Simó, el qui l'havia de lliurar, diu: **5** ¿Per què no s'ha venut aquest ungüent per tres-cents denaris i s'ha donat als pobres? **6** Però això ho va dir no pas perquè li importessin els pobres sinó perquè era lladre, i com que tenia la caixa dels diners, prenia el que s'hi ficava. **7** Llavors Jesús digué: Deixa-la, ha guardat això per al dia de la meva sepultura. **8** Perquè els pobres sempre els teniu entre vosaltres, però a mi no em teniu sempre. **9** Llavors una gran multitud dels jueus va saber que era allà, i vingueren no sols per Jesús sinó també per veure Llätzer, a qui havia ressuscitat d'entre els morts. **10** I els principals sacerdots resolgueren de matar també Llätzer, **11** perquè a causa d'ell molts dels jueus s'apartaven, i creien en Jesús. **12** L'endemà, la gran multitud que havia vingut a la festa, quan van sentir que Jesús venia a Jerusalem, **13** van agafar branques de les palmeres, i el van sortir a rebre i cridaven: Hosanna! Beneït el qui ve en el nom del Senyor, el Rei d'Israel! **14** I Jesús va trobar un pollí d'ase, i s'hi assegué damunt, com està escrit: **15** No

temis filla de Sió. Heus aquí, el teu Rei ve assegut en un pollí de somera.

16 Primer els seus deixebles no van entendre aquestes coses, però quan Jesús fou glorificat, llavors van recordar que aquestes coses havien estat escrites d'ell, i que les hi van fer.

17 Llavors la multitud que havia estat amb ell quan cridà Llàtzer del sepulcre i el ressuscità d'entre els morts donaven testimoni.

18 I per això la multitud sortia a rebre'l, perquè havien sentit dir que ell havia fet aquest senyal.

19 Els fariseus doncs es deien entre ells: Veieu com no hi aconseguíu res? Heus aquí, el món se n'ha anat darrera d'ell.

20 I hi havia uns grecs dels que havien pujat per adorar durant la festa

21 que van anar a Felip, el de Betsaida de Galilea, i li demanaven dient: Senyor, volem veure Jesús.

22 Felip anà i ho diu a Andreu, i tot seguit Andreu i Felip ho diuen a Jesús.

23 I Jesús els respongué dient: Ha arribat l'hora que el Fill de l'home sigui glorificat.

24 En veritat, en veritat us dic: si el gra de blat que cau a terra no mor, queda ell sol; però si mor, porta molt de fruit.

25 Qui estima la seva vida, la perdrà; i qui odia la seva vida en aquest món, la guardarà per a la vida eterna.

26 Si algú em serveix, que em segueixi, i on jo sóc, també hi serà el meu servent. I si algú em serveix, el Pare l'honrarà.

27 Ara la meva ànima està contorbada, ¿i què diré? Pare salva'm d'aquesta hora? Però per això he arribat a aquesta hora.

28 Pare, glorifica el teu nom. Llavors vingué una veu del cel: L'he glorificat, i encara el glorificaré.

29 Llavors la multitud que era allà i ho havia sentit deia que havia estat un tro. Altres deien: Li ha parlat un àngel.

30 Jesús respongué i digué: No és pas per mi que ha vingut aquesta veu, sinó per vosaltres.

31 Ara és el judici d'aquest món, ara el príncep d'aquest món serà llançat fora.

32 I jo, quan sigui enlairat de la terra, atraure tothom a mi.

33 Això ho deia indicant amb quina mena de mort havia de morir.

34 La multitud li respongué: Nosaltres hem sentit de la Llei que el Crist roman per sempre, ¿i com és que tu dius: Cal que el Fill de l'home sigui enlairat? Qui és aquest Fill de l'home?

35 Llavors Jesús els digué: Encara per una mica de temps la llum és amb vosaltres. Camineu mentre teniu la llum, a fi que la tenebra no us sorprengui. El qui camina en la tenebra no sap on va.

36 Mentre teniu la llum, creieu en la llum, a fi que sigueu fills de la llum. Jesús va dir

aquestes paraules, i se n'anà i s'amagà d'ells. **37** I malgrat que havia fet tants senyals davant d'ells, no creien en ell. **38** A fi que es complís la paraula que digué el profeta Isaïes: Senyor, ¿qui ha cregut el nostre missatge? I ¿a qui s'ha revelat el braç del Senyor? **39** Per això no podien creure, perquè també digué Isaïes: **40** Ha encegat els seus ulls, i ha endurit el seu cor, no sigui que hi vegin amb els ulls, i comprenguin amb el seu cor, i es converteixin, i els guareixi. **41** Isaïes digué això quan veié la seva glòria, i parlà d'ell. **42** Tanmateix, però, també entre els principals, molts van creure en ell; encara que a causa dels fariseus no ho confessaven, perquè no els traguessin de la sinagoga. **43** Car s'estimaven més la glòria dels homes que no pas la glòria de Déu. **44** I Jesús exclamà i digué: El qui creu en mi, no creu en mi, sinó en el qui m'ha enviat. **45** I el qui em veu a mi, veu aquell qui m'ha enviat. **46** Jo, la llum, he vingut al món a fi que tot el qui creu en mi no es quedi en la tenebra. **47** I si algú escolta les meves paraules i no creu, jo no el judico: perquè no he vingut a judicar el món, sinó per salvar el món. **48** El qui em rebutja i no rep les meves paraules, té el qui el judica: la paraula que he parlat, aquesta el judicarà al darrer dia. **49** Perquè jo no he parlat per pròpia iniciativa, sinó que el Pare que m'ha enviat, ell em va donar manament del que he de dir i del que he de parlar. **50** I sé que ei seu manament és vida eterna. Així que les coses que jo parlo, les parlo tal com el Pare m'ha dit.

13:1 I abans de la festa de la Pasqua, sabent Jesús que havia arribat la seva hora d'anar-se'n d'aquest món al Pare, havent estimat els seus que eren al món, els estimà fins a la fi. **2** I a l'hora de sopar, quan el diable ja havia ficat en el cor de Judes Iscariot, fill de Simó, que el lliurés, **3** sabent Jesús que el Pare li havia donat totes les coses a les mans, i que de Déu havia sortit i a Déu tornava, **4** s'alçà del sopar, es tragué el mantell, i havent pres una tovallola se la cenyí. **5** Després va ficar aigua en el gibrell, i començà a rentar els peus dels deixebles i a eixugar-los amb la tovallola que duia cenyida. **6** Llavors arriba a Simó Pere, i aquest li diu: Senyor, ¿tu em rentes els peus? **7** Jesús respongué i li digué: El que jo faig, ara tu no ho entens, però ho entendràs després. **8** Pere li diu: No, mai no em

rentaràs els peus. Jesús li respongué: Si no et rento, no tens part amb mi. **9** Simó Pere li diu: Senyor, no sols els meus peus, sinó també les mans i el cap. **10** Jesús li diu: El qui s'ha banyat només cal que es renti els peus, perquè tot ell és net. I vosaltres esteu nets, encara que no tots. **11** Perquè sabia qui l'havia de lliurar; per això digué: No tots esteu nets. **12** Quan, doncs, els hagué rentat els peus, va prendre el seu mantell, tornà a seure i els va dir: ^Enteneu el que us he fet? **13** Vosaltres m'anomeneu el Mestre i el Senyor, i ho dieu bé, perquè ho sóc. **14** Si jo doncs, el Senyor i el Mestre, us he rentat els peus, també vosaltres us heu de rentar els peus els uns als altres. **15** Perquè us he donat exemple, a fi que vosaltres també feu tal com jo he fet amb vosaltres. **16** En veritat, en veritat us dic, un servent no és més gran que el seu senyor, ni l'enviat és més gran que el qui el va enviar. **17** Si sabeu aquestes coses, sou feliços si les feu. **18** No parlo pas de tots vosaltres. Jo conec els qui he elegit, però és a fi que l'Escriptura es compleixi: El qui menja el pa amb mi ha aixecat contra mi el seu taló." **19** Des d'ara us ho dic, abans que s'esdevingui, a fi que quan s'esdevindrà, cregueu que Jo sóc. **20** En veritat, en veritat us dic, el qui rep el qui jo enviaré, em rep a mi: i qui em rep a mi, rep aquell qui m'ha enviat. **21** Quan Jesús hagué dit aquestes coses, es contorbà en l'esperit, i va declarar i digué: En veritat, en veritat us dic que un de vosaltres em lliurarà. **22** Llavors els deixebles es miraven els uns als altres, sense saber de qui parlava. **23** I un dels seus deixebles, el qui Jesús estimava, seia reclinat al si de Jesús. **24** Llavors Simó Pere li féu senyal perquè preguntés qui era aquest de qui parlava. **25** I ell, tombant-se sobre el pit de Jesús, li diu: Senyor, qui és? **26** Jesús respongué: Es aquell a qui jo donaré el bocí sucacat. I havent sucacat el bocí, el donà a Judes Iscariot, fill de Simó. **27** I després del bocí, llavors Satanàs entrà en ell. Jesús li diu: El que fas, fes-ho de pressa. **28** Però, cap dels qui seien a taula no va entendre perquè li havia dit això. **29** Perquè com que Judes tenia la caixa dels diners, alguns pensaven que Jesús li havia dit: Compra el que ens cal per a la festa, o que donés alguna cosa als pobres. **30** Llavors, havent pres el bocí de pa, sortí immediatament; i era de nit. **31** Quan, doncs, hagué sortit,

Jesús diu: Ara és glorificat el Fill de l'home, i Déu és glorificat en ell. **32** Si Déu és glorificat en ell, Déu també el glorificarà en si mateix, i el glorificarà ben aviat. **33** Fillets, encara sóc amb vosaltres per una mica. Em cercareu, i com vaig dir als jueus: On jo vaig, vosaltres no hi podeu venir, també ara us ho dic a vosaltres. **34** Us dono un manament nou, que us estimeu els uns als altres. Com us he estimat, estimeu-vos també els uns als altres. **35** En això coneixeran tots que sou deixebles meus, si teniu amor entre vosaltres. **36** Simó Pere li diu: Senyor, on vas? Jesús li respongué: Allà on vaig, ara no em pots seguir, però em seguiràs més tard. **37** Pere li diu: Senyor, ¿per què no et puc seguir ara mateix? Posaré la meva vida per tu. **38** Jesús li respongué: ¿Posaràs la teva vida per mi? En veritat, en veritat et dic, no cantarà el gall fins que no m'hagis negat tres vegades.

14:1 Que no es pertorbi el vostre cor. Creieu en Déu, creieu també en mi. **2** En la casa del meu Pare hi ha moltes estances, si no fos així, us ho hauria dit. Vaig a preparar un lloc per a vosaltres. **3** I si me'n vaig i us preparo un lloc, tornaré i us prendré amb mi, perquè on jo sóc, també hi sigueu vosaltres. **4** I sabeu on jo vaig, i també sabeu el camí. **5** Tomàs li diu: Senyor, no sabem on vas, ¿i com en podem saber el camí? **6** Jesús li diu: Jo sóc el camí i la veritat i la vida: ningú no ve al Pare sinó per mi. **7** Si m'haguéssiu conegut, també hauríeu conegut el meu Pare. I des d'ara el coneixeu, i l'heu vist. **8** Felip li diu: Senyor, mostra'ns el Pare, i en tenim prou. **9** Jesús li diu: ¿Tant de temps que sóc amb vosaltres, i no m'has conegut, Felip? El qui m'ha vist a mi, ha vist el Pare. ¿I com és que dius: Mostra'ns el Pare? **10** ¿No creus que jo sóc en el Pare, i el Pare és en mi? Les paraules que jo us parlo, no les parlo per pròpia iniciativa. El Pare, que està en mi, ell fa les obres. **11** Creieu-me que jo sóc en el Pare, i el Pare en mi. Si més no, creieu-me per les obres mateixes. **12** En veritat, en veritat us dic, el qui creu en mi, també ell farà les obres que jo faig, i en farà de més grans, perquè jo vaig al meu Pare. **13** I tot el que demaneu en el meu nom, ho faré, a fi que el Pare sigui glorificat en el Fill. **14** Si demaneu alguna cosa en el meu nom, jo ho faré. **15** Si m'estimeu, guardeu

els meus manaments. **16** I jo pregaré el Pare, i us donarà un altre Encoratjador perquè es quedi amb vosaltres per sempre: **17** l'Esperit de la veritat, a qui el món no pot rebre perquè no el veu ni el coneix. Però vosaltres el coneixeu, perquè habita amb vosaltres, i serà en vosaltres. **18** No us deixaré orfes, torno a vosaltres. **19** Encara una mica, i el món ja no em veurà més, però vosaltres em veureu. Perquè jo visc, vosaltres també viureu. **20** En aquell dia coneixereu que jo sóc en el meu Pare, i vosaltres en mi i jo en vosaltres. **21** Qui té els meus manaments i els guarda, aquest és el qui m'estima. I el qui m'estima serà estimat pel meu Pare, i jo l'estimaré i em manifestaré a ell. **22** Li diu Judes, no l'Iscaiot: Senyor, ¿què ha passat perquè t'hagis de manifestar a nosaltres i no pas al món? **23** Jesús respongué i li va dir: Si algú m'estima, guardarà la meva paraula, i el meu Pare l'estimarà, i vindrem a ell i farem estada amb ell. **24** El qui no m'estima no guarda les meves paraules, i la paraula que escolteu no és meva, sinó del Pare que m'ha enviat. **25** Us he dit aquestes coses estant amb vosaltres. **26** Però l'Encoratjador, l'Esperit Sant, que el Pare enviarà en el meu nom, ell us ensenyarà totes les coses i us farà recordar tot el que us he dit. **27** La pau us deixo, la meva pau us dono. Jo us la dono, no pas com el món la dóna. Que el vostre cor no es pertorbi, ni s'espanti. **28** Heu escoltat que jo us he dit: Me'n vaig i torno a vosaltres. Si m'estiméssiu, us alegraríeu perquè he dit: Me'n vaig al Pare, perquè el meu Pare és més gran que jo. **29** I us ho he dit ara, abans que s'esdevingui, perquè quan s'hagi esdevingut, cregueu. **30** Ja no parlaré gaire amb vosaltres, perquè ve el príncep d'aquest món; i en mi no hi té res. **31** Però és perquè el món conegui que estimo el Pare i que obro tal com el Pare m'ha manat. Alceu-vos, anem-nosen.

15:1 Jo sóc el cep veritable, i el meu Pare és el vinyater. **2** Tot sarment que en mi no porta fruit, el talla, i el que porta fruit, el neteja, a fi que porti més fruit. **3** Vosaltres ja sou nets per la paraula que us he parlat. **4** Resteu en mi, i jo en vosaltres. Així com el sarment no pot portar fruit per ell mateix si no resta en el cep, així tampoc vosaltres si no resteu en mi. **5** Jo sóc el cep, vosaltres els sarments. El qui resta en mi, i jo en ell, aquest

porta molt de fruit: perquè sense mi no podeu fer res. **6** Si algú no resta en mi, és llançat a fora com el sarment i s'asseca. I els apleguen i els llancen al foc i cremen. **7** Si resteu en mi, i les meves paraules resten en vosaltres, demanareu el que voldreu i us serà concedit. **8** En això és glorificat el meu Pare: que porteu molt de fruit. I sereu els meus deixebles. **9** Com el Pare m'ha estimat, així també jo us he estimat: resteu en el meu amor. **10** Si guardeu els meus manaments, restareu en el meu amor, tal com jo he guardat els manaments del meu Pare i resto en el seu amor. **11** Us he dit aquestes coses a fi que el meu goig resti en vosaltres i el vostre goig sigui complet. **12** Aquest és el meu manament, que us estimeu els uns als altres, tal com jo us he estimat. **13** Ningú no té un amor més gran que aquest, que algú posi la seva vida a favor dels seus amics. **14** Vosaltres sou els meus amics, si feu tot el que jo us mando. **15** Ja no us dic servents, perquè el servent no sap allò que fa el seu amo. A vosaltres us he dit amics, perquè tot el que he escoltat de part del meu Pare, us ho he fet conèixer. **16** No m'heu elegit vosaltres a mi, sinó que jo us he elegit a vosaltres, i us he posat perquè aneu i porteu fruit, i el vostre fruit perduri; a fi que tot allò que demaneu al Pare en el meu nom, us ho doni. **17** Això us mando: que us estimeu els uns als altres. **18** Si el món us odia, sapigheu que m'ha odiat a mi primer que a vosaltres. **19** Si fóssiu del món, el món estimaria allò que és seu. Però com que no sou del món, sinó que jo us he elegit del món, per això el món us odia. **20** Recordeu la paraula que jo us he dit: Un servent no és més gran que el seu amo. Si a mi m'han perseguit, també us perseguiran a vosaltres; si han guardat la meva paraula, també guardaran la vostra. **21** Però tot això us ho faran per causa del meu nom, perquè no coneixen aquell qui m'ha enviat. **22** Si no hagués vingut i no els hagués parlat, no tindrien pecat, però ara no tenen excusa del seu pecat. **23** El qui m'odia a mi, també odia el meu Pare. **24** Si no hagués fet entre ells aquestes obres que ningú altre no ha fet, no tindrien pecat. Ara, però, les han vist, i m'odien a mi i el meu Pare. **25** Però és perquè es compleixi la paraula escrita en la Llei d'ells: M'han odiat sense motiu. **26** Quan vingui l'Encoratjador, que jo us enviaré des del Pare, l'Esperit de la veritat, que

procedeix del Pare, ell donarà testimoni de mi. **27** I vosaltres doneu també testimoni, perquè sou amb mi des del principi.

16:1 Us he dit aquestes coses perquè no us escandalitzeu. **2** Us expulsaran de les sinagogues, i fins ve l'hora que tot el qui us mati pensarà que ofereix un servei a Déu. **3** I us faran això perquè no han conegut el Pare ni a mi. **4** Però us ho he dit, perquè quan arribi l'hora recordeu que jo us havia parlat d'aquestes coses. No us les vaig dir des del principi, perquè era amb vosaltres. **5** Però ara me'n vaig a aquell qui m'ha enviat, i ningú de vosaltres no em pregunta: On vas? **6** Sinó que la tristesa ha omplert el vostre cor perquè us he dit aquestes coses. **7** Però us dic la veritat, us convé que jo me'n vagi perquè si no me'n vaig, l'Encoratjador no vindrà a vosaltres; però si me'n vaig, us l'enviaré. **8** I quan ell vingui reprovarà el món de pecat, i de justícia, i de judici: **9** de pecat, perquè no creuen en mi; **10** de justícia, perquè vaig al meu Pare, i ja no em veureu; **11** i de judici, perquè el príncep d'aquest món ja ha estat judicat. **12** Encara tinc moltes coses a dir-vos, però ara mateix no les podeu suportar. **13** Però quan vingui ell, l'Esperit de la veritat, us guiarà a tota la veritat, perquè no parlarà pel seu compte, sinó que dirà tot allò que escolti, i us farà saber les coses que han de venir. **14** Ell em glorificarà, perquè rebrà del meu i us ho farà saber. **15** Tot allò que té el Pare és meu. Per això he dit que rebrà del meu i us ho farà saber. **16** Una mica, i no em veureu, i una altra mica, i em veureu, perquè me'n vaig al Pare. **17** Llavors alguns dels seus deixebles es digueren entre ells: ¿Què és això que ens diu: Una mica, i no em veureu, i una altra mica, i em veureu, i: Perquè me'n vaig al Pare? **18** Deien doncs: ¿Què és això que diu: Una mica? No entenem el que diu. **19** Llavors Jesús conegué que li volien preguntar i els va dir: ¿Us feu preguntes entre vosaltres sobre això que he dit: Una mica, i no em veureu, i una altra mica, i em veureu? **20** En veritat, en veritat us dic que vosaltres plorareu i gemegareu, mentre el món s'alegrarà. Vosaltres tindreu angúnia, però la vostra angúnia es tornarà en goig. **21** La dona, quan ha d'infantar, té angúnia perquè ha arribat la seva hora, però quan ha nascut el fill, ja no es recorda més del sofriment, pel goig que hagi nascut un home al món. **22**

També vosaltres, doncs, ara teniu angúnia, però us tornaré a veure i el vostre cor s'alegrarà, i ningú no us prendrà el vostre goig. **23** I en aquell dia no em preguntareu res. En veritat, en veritat us dic que qualsevol cosa que demaneu al Pare en el meu nom, us la donarà. **24** Fins ara no heu demanat res en el meu nom. Demaneu i rebreu, perquè el vostre goig sigui complet. **25** Us he dit aquestes coses en figures, però ve l'hora que ja no us parlaré en figures, sinó que us parlaré clarament del Pare. **26** En aquell dia demanareu en el meu nom, i no us dic que jo pregaré el Pare per vosaltres, **27** ja que el Pare mateix us estima, perquè vosaltres m'heu estimat, i heu cregut que jo he sortit de Déu. **28** He sortit del Pare i he vingut al món; novament deixo el món i me'n torno al Pare. **29** Li diuen els seus deixebles: Heus aquí, ara parles clarament i sense cap figura. **30** Ara sabem que saps totes les coses i no et cal que ningú et preguntí. En això creiem que has sortit de Déu. **31** Jesús els va respondre: Ara creieu? **32** Heus aquí, ve l'hora, i ara ha arribat, que sereu dispersats cadascú pel seu cantó, i em deixareu sol. Però no estic sol, perquè el Pare és amb mi. **33** Us he dit aquestes coses a fi que en mi tingueu pau. En el món tindreu tribulació, però tingueu confiança, jo he vençut el món.

17:1 Jesús va dir aquestes paraules, i alçà els ulls al cel i digué: Pare, ha arribat l'hora. Glorifica el teu Fill, perquè també el teu Fill et glorifiqui, **2** segons la potestat que li has donat sobre tota la humanitat, a fi que a tot el que li has donat, els doni la vida eterna. **3** I aquesta és la vida eterna: que et coneguim a tu, l'únic veritable Déu, i el qui tu has enviat, Jesu-Crist. **4** Jo t'he glorificat a la terra. He complert l'obra que m'has donat a fer. **5** I ara glorifica'm tu, Pare, al teu costat amb la glòria que tenia amb tu abans que el món existís. **6** He manifestat el teu nom als homes que m'has donat del món. Eren teus i me'ls has donat, i han guardat la teva paraula. **7** Ara han reconegut que totes les coses que m'has donat vénen de tu, **8** perquè els he donat les paraules que m'has donat, i ells les han rebut, i han reconegut de veritat que he sortit de tu, i han cregut que tu m'has enviat. **9** Jo prego per ells. No prego pel món, sinó per aquells que m'has donat, perquè són teus. **10** I tot el meu és teu, i el teu és meu, i sóc glorificat en ells. **11** I ja no

estic més en el món, però ells estan en el món, i jo vinc a tu. Pare sant, guarda'ls en el teu nom, els qui m'has donat, a fi que siguin u, com nosaltres. **12** Mentre jo era amb ells en el món, jo els guardava en el teu nom. He protegit els que m'has donat, i cap d'ells no s'ha perdut sinó el fill de perdició, a fi que es complís l'Esriptura. **13** Però ara vinc a tu, i dic aquestes coses en el món perquè tinguin en ells el meu goig complet. **14** Jo els he donat la teva paraula, i el món els ha odiat, perquè no són del món, com jo tampoc no sóc del món. **15** No prego que els treguis del món, sinó que els guardis del maligne. **16** No són del món, com jo tampoc no sóc del món. **17** Santifica'ls en la teva veritat, la teva paraula és veritat. **18** Així com m'has enviat al món, jo també els he enviat al món. **19** I per ells jo em santifico a mi mateix, a fi que ells també siguin santificats en veritat. **20** I no prego solament per ells, sinó també pels qui creuran en mi per la seva paraula. **21** A fi que tots siguin u; com tu en mi, Pare, i jo en tu, que també ells siguin u en nosaltres, perquè el món cregui que tu m'has enviat. **22** I jo els he donat la glòria que m'has donat, a fi que siguin u, com nosaltres som u. **23** Jo en ells, i tu en mi, a fi que siguin perfeccionats en u, i perquè el món conegui que tu m'has enviat i que els has estimat com m'has estimat a mi. **24** Pare, els qui m'has donat, vull que també siguin amb mi on jo sóc, perquè vegin la meva glòria que m'has donat, perquè m'has estimat des d'abans de la fundació del món. **25** Pare just, el món no t'ha conegut, però jo sí t'he conegut, i aquests han conegut que tu m'has enviat. **26** I els he fet conèixer el teu nom i els el farà conèixer, a fi que l'amor amb què m'has estimat sigui en ells, i jo en ells.

18:1 Havent dit això, Jesús va sortir amb els seus deixebles cap a l'altre costat del torrent dels Cedres, on hi havia un hort, i hi va entrar ell i els seus deixebles. **2** I Judes, el qui el lliurava, coneixia també aquell lloc, perquè Jesús s'hi havia reunit sovint amb els seus deixebles. **3** Judes, doncs, havent pres la cohort de soldats i uns guardes dels principals sacerdots i dels fariseus, se n'hi anà amb llanternes, torxes i armes. **4** Llavors Jesús, sabent tot el que li venia sobre, va sortir i els digué: Qui cerqueu? **5** Li respongueren: Jesús el Natzarè. Jesús els diu: Jo sóc. I

Judes, el qui el lliurava, també era amb ells. **6** Quan doncs Jesús els hagué dit: Jo sóc, es feren enrera i van caure per terra. **7** Llavors els tornà a preguntar: Qui cerqueu? I ells digueren: Jesús el Natzarè. **8** Jesús respongué: Us he dit que sóc jo. Si em cerqueu a mi, deixeu que aquests se'n vagin. **9** A fi que es complís la paraula que havia dit: Dels qui m'has donat, no n'he perdut ni un. **10** Llavors Simó Pere, que tenia una espasa, la desembeinà i va colpir el criat del gran sacerdot, i li tallà l'orella dreta. El nom del criat era Malcus. **11** Llavors Jesús digué a Pere: Fica l'espasa a la beina. La copa que m'ha donat el Pare, ¿no l'he de beure? **12** Llavors la cohort de soldats, el tribu i els guardes dels jueus van agafar Jesús i el van lligar. **13** I primer el van dur a Annàs, que era sogre de Caifàs, el qual era gran sacerdot aquell any. **14** I Caifàs era el qui havia aconsellat als jueus: Es convenient que un sol home mori pel poble. **15** I Simó Pere seguia Jesús, i també un altre deixeble; aquest deixeble era conegut del gran sacerdot, i entrà amb Jesús al pati del gran sacerdot. **16** I Pere s'havia quedat a fora vora la porta. L'altre deixeble, el qui era conegut del gran sacerdot, sortí i parlà amb la portera, i féu entrar Pere. **17** Llavors la minyona portera diu a Pere: ¿No ets tu també dels deixebles d'aquest home? I ell diu: No ho sóc! **18** I els criats i els guardes s'estaven drets vora un caliu que havien encès, perquè feia fred i s'escalfaven; Pere també s'estava dret amb ells, escalfant-se. **19** Llavors el gran sacerdot va interrogar Jesús sobre els seus deixebles i sobre la seva doctrina. **20** Jesús li respongué: Jo he parlat obertament al món, jo sempre he ensenyat en la sinagoga i en el temple, on els jueus es reuneixen sempre, i no he dit res d'amagat. **21** Per què em preguntes? Pregunta als qui m'han escoltat, de què els he parlat. Heus aquí, ells saben el que he dit. **22** I després de dir això, un dels guardes que era allí donà una bufetada a Jesús, dient: ¿Així respons al gran sacerdot? **23** Jesús li respongué: Si he parlat malament, dóna prova del mal. Però, si he parlat bé, per què em pegues? **24** Llavors Annàs l'envià lligat a Caifàs, el gran sacerdot. **25** I Simó Pere s'estava dret escalfant-se i li digueren: No ets tu també un dels seus deixebles? Ell ho negà i digué: No ho sóc. **26** Un dels criats del gran sacerdot, parent d'aquell a qui Pere havia tallat l'orella, li diu: ¿No t'he vist a l'hort amb ell?

27 Pere ho va negar una altra vegada, i a l'instant un gall va cantar. **28** Llavors van dur Jesús de casa de Caifàs al pretori. Era de matinada, i ells no van entrar en el pretori per no contaminar-se, a fi de poder menjar la Pasqua. **29** Pilat, doncs, sortí a fora cap a ells i digué: Quina acusació porteu contra aquest home? **30** Respongueren i li digueren: Si aquest no fos un malfactor, no te l'hauríem lliurat. **31** Llavors Pilat els digué: Preneu-lo vosaltres i judiqueu-lo segons la vostra llei. Els jueus li digueren: A nosaltres no ens és permès d'executar ningú. **32** A fi que es complís la paraula de Jesús, que havia dit indicant de quina mena de mort havia de morir. **33** Llavors Pilat tornà a entrar al pretori, i va cridar Jesús i li digué: ¿Tu ets el Rei dels jueus? **34** Jesús li respongué: ¿Dius això de per tu mateix, o altres t'ho han dit de mi? **35** Pilat respongué: ¿Que potser sóc jueu, jo? La teva nació i els principals sacerdots t'han lliurat a mi. Què has fet? **36** Jesús respongué: El meu regne no és d'aquest món. Si el meu regne fos d'aquest món, els meus servents lluitarien perquè no fos lliurat als jueus. Ara però, el meu regne no és d'aquí. **37** Llavors Pilat li digué: Així doncs, tu ets rei? Jesús respongué: Tu dius que jo sóc Rei. Jo per això he nascut, i per això he vingut al món: per donar testimoni de la veritat. Tot el qui és de la veritat escolta la meua veu. **38** Pilat li diu: Què és la veritat? I havent dit això, tornà a sortir cap als jueus i els diu: Jo no trobo cap causa de condemna en ell. **39** Però és costum vostre que us alliberi algun presoner per la Pasqua. ¿Voleu, doncs, que us alliberi el Rei dels jueus? **40** Llavors tots van tornar a cridar dient: Aquest no, sinó Barrabàs! Barrabàs era un bandoler.

19:1 Llavors Pilat prengué Jesús i el va assotar. **2** I els soldats van trenar una corona d'espines, la hi posaren al cap, i el revestiren amb un mantell de porpra **3** I deien: Salut, Rei dels jueus! I li donaven bufetades. **4** Llavors Pilat va tornar a sortir a fora, i els diu: Heus aquí, us el duc a fora perquè sapiguen que no trobo en ell cap causa de condemna. **5** Llavors Jesús va sortir a fora portant la corona d'espines i el mantell de porpra. I Pilat els diu: Heus aquí l'home! **6** Llavors quan el van veure els principals sacerdots i els guardes, van cridar dient: Crucifica'l, crucifica'l! Pilat els diu:

Preneu-lo vosaltres i crucifiqueu-lo, perquè jo no trobo en ell causa de condemna. **7** Els jueus li respongueren: Nosaltres tenim una llei, i segons la nostra llei ha de morir, perquè s'ha fet Fill de Déu. **8** Llavors quan Pilat va sentir aquestes paraules, va tenir encara més por; **9** i va entrar novament al pretori, i diu a Jesús: D'on ets tu? Però Jesús no li tornà resposta. **10** Llavors Pilat li diu: I a mi no em parles? ¿No saps que tinc potestat per crucificar-te, i tinc potestat per alliberar-te? **11** Jesús respongué: No tindries cap potestat contra mi, si no t'hagués estat donada de dalt. Per això, el qui m'ha lliurat a tu té un pecat més gran. **12** D'ençà d'això Pilat intentava d'alliberar-lo, però els jueus cridaven dient: Si alliberes aquest, no ets amic del Cèsar. Tot aquell que es fa rei s'oposa al Cèsar. **13** Quan Pilat va sentir aquestes paraules, va dur Jesús a fora, i s'assegué en el tribunal, en el lloc que s'anomena Enllosat, i en hebreu Gabbatà. **14** I era la Preparació de la Pasqua, vers l'hora sisena. I diu als jueus: Heus aquí el vostre Rei! **15** Però ells van cridar: Fora, fora! Crucifical! Pilat els diu: ¿El vostre Rei, haig de crucificar? Els principals sacerdots respongueren: No tenim rei fora del Cèsar. **16** Llavors els el va lliurar perquè fos crucificat; i van agafar Jesús i se'l van endur. **17** I, portant la seva creu, sortí cap a l'indret anomenat Lloc del Crani, que en hebreu es diu Gòlgota, **18** on el van crucificar, i amb ell uns altres dos, un a cada costat i Jesús al mig. **19** I Pilat va escriure també un rètol, i el va posar sobre la creu. La inscripció era: Jesús el Natzarè, el Rei dels jueus. **20** Aquest rètol, doncs, el van llegir molts dels jueus, perquè el lloc on Jesús fou crucificat era prop de la ciutat, i era escrit en hebreu, en grec i en llatí. **21** Llavors els principals sacerdots dels jueus deien a Pilat: No escribis: El Rei dels jueus; sinó que, ell va dir: Sóc Rei dels jueus. **22** Pilat respongué: El que he escrit, he escrit. **23** Llavors quan els soldats hagueren crucificat Jesús, van prendre els seus vestits i en van fer quatre parts, una part per a cada soldat, i també la túnica. Però la túnica era sense costura, teixida d'una peça de dalt a baix. **24** Per això es van dir entre ells: No l'esquincem, sinó sortegem-la, a veure de qui serà, a fi que es complís l'Escriptura que diu: Es repartiren els meus vestits, i es jugaren a la sort la meva roba. Això, doncs, és el que van fer els soldats. **25** I vora la creu de Jesús s'estaven la seva mare i la

germana de la seva mare, Maria de Cleofàs, i Maria Magdalena. **26** I Jesús, en veure la seva mare, i al seu costat el deixeble que ell estimava, diu a la seva mare: Dona, heus aquí el teu fill. **27** Després diu al deixeble: Heus aquí la teva mare. I des d'aleshores el deixeble la va rebre a casa seva. **28** Després d'això, sabent Jesús que ja s'havien complert totes les coses, a fi que es complís l'Escriptura, diu: Tinc set. **29** Allà doncs hi havia una gerra plena de vinagre. Van xopar una esponja amb vinagre i la van lligar en un hisop, i la van atansar a la seva boca. **30** Quan, doncs, Jesús hagué pres el vinagre, va dir: S'ha complert! I inclinant el cap, lliurà l'esperit. **31** Com que era la Preparació, a fi que els cossos no restessin sobre la creu durant el dissabte -perquè aquell dissabte era una gran diada-, els jueus van demanar a Pilat que els trenquessin les cames i els traguessin. **32** Llavors hi anaren els soldats, i van trencar les cames del primer i de l'altre que havia estat crucificat amb ell. **33** Però en arribar a Jesús, com que van veure que ja era mort, no li van trencar les cames, **34** sinó que un dels soldats li va travessar el costat amb una llança, i de seguit en sortí sang i aigua. **35** I el qui ho ha vist n'ha donat testimoni, i el seu testimoni és autèntic, i ell sap que diu la veritat a fi que vosaltres cregueu. **36** Perquè aquestes coses van succeir per tal que es complís l'Escriptura: No li serà trencat cap os. **37** I encara una altra Escriptura diu: Miraran el qui van traspasar. **38** I després d'aquestes coses, Josep d'Arimatea, que era deixeble de Jesús, però d'amagat per por dels jueus, va demanar a Pilat d'endur-se el cos de Jesús, i Pilat ho va permetre. Hi anà, doncs, i s'endugué el cos de Jesús. **39** I hi va anar també Nicodem, el qui primerament havia vingut a Jesús de nit, i va portar una mescla de mirra i àloe, com unes cent lliures. **40** Prengueren, doncs, el cos de Jesús, i el van embolcallar amb benes juntament amb les espècies aromàtiques, segons és costum de sepultar entre els jueus. **41** I en el lloc on fou crucificat hi havia un hort, i a l'hort un sepulcre nou on encara no havia estat posat ningú. **42** Allí, doncs, a causa de la Preparació dels jueus, van posar Jesús, perquè el sepulcre era a prop.

20:1 I el primer dia de la setmana, Maria Magdalena va anar al sepulcre

de matí, quan encara era fosc, i va veure la pedra treta del sepulcre. **2** Llavors corre i se'n va a Simó Pere i a l'altre deixeble que Jesús estimava, i els diu: S'han endut del sepulcre el Senyor, i no sabem on l'han posat. **3** Llavors Pere va sortir, i l'altre deixeble, i van anar al sepulcre. **4** I tots dos corrien plegats, però l'altre deixeble correu més de pressa que Pere i arribà primer al sepulcre. **5** I es va ajupir i va veure les benes esteses, però no hi entrà. **6** Llavors hi arriba Simó Pere, que el seguia, entrà en el sepulcre i veu les benes esteses, **7** i el sudari que havia estat sobre el seu cap, no pas estès amb les benes, sinó enrotllat en un lloc a part. **8** Llavors també hi va entrar l'altre deixeble, el qui havia arribat primer al sepulcre, i ho va veure i va creure. **9** Perquè encara no havien entès l'Escriptura, que calia que ell ressuscités d'entre els morts. **10** Llavors els deixebles se'n van tornar a casa. **11** Però Maria s'estava fora, plorant a la vora del sepulcre. Tot plorant s'ajupí per mirar dins el sepulcre, **12** i veu dos àngels vestits de blanc, asseguts l'un al cap i l'altre als peus d'on havia estat posat el cos de Jesús. **13** I ells li diuen: Dona, per què plores? Els diu: Perquè s'han endut el meu Senyor, i no sé on l'han posat. **14** I havent dit això, es va girar enrera i va veure Jesús allà dret, però no sabia que fos Jesús. **15** Jesús li diu: Dona, per què plores? Qui cerques? Ella, suposant que era l'hortolà, li diu: Senyor, si tu te l'has emportat, digue'm on l'has posat, i jo me l'enduré. **16** Jesús li diu: Maria. I ella es girà i li diu: Rabboní -és a dir, Mestre-. **17** Jesús li diu: No m'agafis, perquè encara no he pujat al meu Pare. Però vés als meus germans, i diguels: Pujo al meu Pare i al vostre Pare, i al meu Déu i al vostre Déu. **18** Maria Magdalena hi va i fa saber als deixebles que havia vist el Senyor, i les coses que li havia dit. **19** Llavors quan era el vespre d'aquell dia primer de la setmana, i mentre les portes d'on eren reunits els deixebles eren tancades per por dels jueus, vingué Jesús, es posà al mig i els diu: Pau a vosaltres. **20** I havent dit això, els mostrà les mans i el costat. En veure el Senyor, els deixebles es van alegrar. **21** Llavors Jesús els tornà a dir: Pau a vosaltres. Així com el Pare m'ha enviat, jo també us envio a vosaltres. **22** I després de dir això, bufà i els diu: Rebeu l'Esperit Sant. **23** Als qui perdoneu els pecats, els són

perdonats; als qui els retingueu, els són retinguts. **24** Però Tomàs, un dels dotze, l'anomenat Dídim, no era amb ells quan Jesús vingué. **25** Llavors els altres deixebles li deien: Hem vist el Senyor. Però ell els digué: Si no veig en les seves mans el senyal dels claus, i no fico el meu dit en el senyal dels claus, i no fico la meva mà en el seu costat, no ho creuré pas. **26** I al cap de vuit dies els seus deixebles tornaven a ser a dins, i Tomàs era amb ells. Jesús ve, estant les portes tancades, es posà al mig i digué: Pau a vosaltres. **27** Després diu a Tomàs: Porta el teu dit aquí i mira les meves mans. I porta la teva mà i fica-la en el meu costat. I no siguis incrèdul, sinó creient. **28** I Tomàs respongué i li diu: Senyor meu i Déu meu! **29** Jesús li diu: Perquè m'has vist, Tomàs, has cregut. Feliços els qui no han vist, i han cregut. **30** Jesús encara va fer molts altres senyals davant dels seus deixebles, que no són escrits en aquest llibre. **31** Però aquests han estat escrits perquè cregueu que Jesús és el Crist, el Fill de Déu, i perquè creient tingueu vida en el seu nom.

21:1 Després d'aquestes coses, Jesús es tornà a manifestar als deixebles vora el mar de Tiberíades, i es manifestà així. **2** Eren junts Simó Pere i Tomàs, l'anomenat Dídim, i Natanael de Canà de Galilea, i els fills de Zebedeu, i uns altres dos dels seus deixebles. **3** Simó Pere els diu: Me'n vaig a pescar. Li diuen: Nosaltres també venim amb tu. Van sortir i van pujar de seguit a la barca, i aquella nit no van agafar res. **4** I quan ja es feia de matí, Jesús es presentà a la riba, encara que els deixebles no sabien que era Jesús. **5** Llavors Jesús els diu: Nois, ¿no teniu res per menjar? Li van respondre: No. **6** I els digué: Caleu la xarxa a la banda dreta de la barca, i en trobareu. La hi van calar, doncs, i ja no la podien treure a causa de l'abundor de peixos. **7** Aleshores aquell deixeble que Jesús estimava diu a Pere: Es el Senyor. Simó Pere, en sentir que era el Senyor, es posà la túnica, perquè anava despullat, i es va llançar al mar. **8** I els altres deixebles van arribar en la barca -perquè no eren gaire lluny de terra, només uns dos-cents colzes-, arrossegant la xarxa dels peixos. **9** Llavors quan van baixar a terra, van veure un caliu de brases preparat, i peix posat al damunt, i pa. **10** Jesús els diu: Porteu dels peixos que heu agafat ara. **11**

Simó Pere va pujar i va arrossegar la xarxa a terra, plena de cent cinquanta-tres peixos grossos. I malgrat que eren tants, la xarxa no es va esquinçar. **12** Jesús els diu: Veniu, esmorzeu. I cap dels deixebles no gosava preguntar-li: Qui ets tu?, sabent que era el Senyor. **13** Jesús ve i pren el pa i els el dóna, i amb el peix igualment. **14** Aquesta era ja la tercera vegada que Jesús es manifestà als seus deixebles després d'haver ressuscitat d'entre els morts. **15** Llavors quan hagueren esmorzat, Jesús diu a Simó Pere: Simó, fill de Jonàs, ¿m'estimes més que aquests? Li diu: Sí, Senyor, tu saps que et tinc afecte. Li diu: Pastura els meus anyells. **16** Li torna a dir per segona vegada: Simó, fill de Jonàs, ¿m'estimes? Li diu: Sí, Senyor, tu saps que et tinc afecte. Li diu: Sigues pastor de les meves ovelles. **17** Li diu la tercera vegada: Simó, fill de Jonàs, em tens afecte? Pere es va entristir perquè li havia dit la tercera vegada: em tens afecte? I li digué: Senyor, tu saps totes les coses, tu saps que et tinc afecte. Jesús li diu: Pastura les meves ovelles. **18** En veritat, en veritat et dic: Quan eres jove et cenyies tu mateix i anaves on volies, però quan siguis vell, estendràs les teves mans i un altre et cenyirà i et durà on no vols. **19** Això ho digué indicant amb quina mort havia de glorificar Déu. I havent dit això, li diu: Segueix-me. **20** Però Pere girant-se veu que els seguia el deixeble que Jesús estimava, el mateix que en el sopar s'havia reclinat sobre el seu pit i li digué: Senyor, qui és el qui et lliura? **21** En veure'l, Pere diu a Jesús: Senyor, i aquest què? **22** Jesús li diu: Si vull que ell es quedi fins que jo vingui, a tu què? Tu segueix-me. **23** Per això es va escampar doncs aquest rumor entre els germans, que aquell deixeble no moriria. Però Jesús no li digué que no moriria, sinó: Si vull que ell es quedi fins que jo vingui, a tu què? **24** Aquest és el deixeble que dóna testimoni d'aquestes coses, i les ha escrit, i sabem que el seu testimoni és verídic. **25** I encara hi ha moltes altres coses que Jesús va fer, que si fossin escrites una per una, em sembla que ni el mateix món no podria encabir els llibres que s'haurien d'escriure. Amén.